Registered No. M. 120.

ओं

JNÂNA BODHINI

A TAMIL MAGAZINE AND REVIEW

DEVOTED MAINLY TO

LITERATURE, SCIENCE, PHILOSOPHY & RELIGION

EDITORS:

M. S. PURNALINGAM PILLAI, B.A.

V. G. SURYANARAYANA SASTRI,

Vol. VI. No. 4.—November 19

CONTENTS.

The Universities Commission—III: Editors..........

Auvaiyâr.......................... C. Subrahmanya Chari
B.A., L.

Mâna Vijayam: A Study.......... A. Bhuminatha Mudaliy

Metrical Somersaults.............. Panditai—Achalambikai
Ammai

The Munimoli of Auvai............ Srilasri Sentinatha Aiy

Æsop's Fables...................... M. S. Govinda Siva.......... 149

REVIEWS OF BOOKS.. 150

EDITORIAL NOTES.. 155

Madras:

THOMPSON AND CO.,

33, POPHAM'S BROADWAY.

1902.

ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம் VI } 1902ஸ்ரீ நவம்பர் மீ 20உ. { இலக்கம் 4.

விஷயங்கள்.

	பக்கம்.
சர்வ கலாசாலை விசாரணை: III—பத்திராதிபர்	... 121
ஔவையார்.—சித்தூர்-சுப்பிரமணியாசாரியர், பி.ஏ., எல்.டி	... 124
மானவிஜய வாராய்ச்சி.—அ. பூமிநாத முதலியார்	... 132
சித்திர கவிகள்.—அசலாம்பிகை யம்மையவர்கள்	... 139
ஔவை முனிமொழி.—ஸ்ரீ காசிவாசி - செந்திநாதையர்	... 141
கட்டுக் கதைகள் —ம. சு. கோவிந்தசிவனார்.	... 149
புத்தகக் குறிப்புக்கள்.—	... 150
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.—	... 155

பத்திராதிபர்:— { எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை:
தாம்ஸன் கம்பெனியார்
பதிப்பிப்பது.

1902.

வருஷ சந்தா ரூ. 2—8—0. சஞ்சிகை ரூ. 0—4—0.

ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

சம்புடம். VI } 1902௵ நவம்பர்௴ 20உ. { இலக்கம் 4.

THE UNIVERSITIES COMMISSION.

சர்வ கலாசாலை விசாரணை.

III.

இவ்விசாரணை சபையார், 'எல்லுசெட்டிலக்கை யேகலக்கை' யென்ற பழமொழியின் படியும், 'சொக்கனுக்குச் சட்டியளவு' என்ற பழமொழியின்படியும், இந்தியாவின்கணுள்ள சர்வ கலாசாலைக ளனைத்தையும் ஒரு படியினவாக்க வெண்ணங்கொண்டு விதிகள் வகுத்துள பான்மை யாவரும் மேற்கொள்ளுந் தரத்ததன்று. அவ் வம்மாகாணத்தி னியல்புக்குத்தக்கவாறு சிற்சில வேறுபாடுகளு மிருத்தல் இன்றியமையாத தென்றவுண்மை உளநாற்புலமை சான் றோர்யாவர்க்கு மொப்ப முடிந்ததே. ஆகவும் இவ்வுண்மையினின்றும் மேற்குறித்த சபையார் விலகிச் சென்றமை வியக்கத்தக்கதே.

மேற்குறித்த வேறுபாடுகளுள் மிகவும் வேண்டற்பாலது சுதேச பாஷைகளை வலியுறுத்துவதேயாம். அஃதாவது தமிழ், தெலுங்காதிய தென்னாட்டுப் பாஷைகளைச் சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பரீக்ஷைகளினின்றும் நீக்காது போற்றுதலாம். வடக்கேயுள்ள சுதேச பாஷைகளெல்லாம் சமஸ்கிருதத்தின் பிராகிருதங்களாய் அதனடியையபுபட்டிருத்தலின், அவற்றை யறவொழிக்குமிடத்து வங்காள முதலிய வடநாட்டினர் இடர்ப்பாடு காணாராயினர். இதுபற்றி யன்றே தென்னாட்டுப் பாஷைகளினியல்புணராத நீதிபதி குருதாச பா

ளர்ஜியவர்களும் சுதேச பாஷை நீக்கத்திற்கு ஓமென விணங்குவா ராயினர். மற்றுத் தென்னாட்டுப் பிரதிநிதிகளாயிருந்தோரும் அவ்வ மயத்து வாய்வாளாமை மேற்கொண்டிருந்து விட்டனர் போலும்.

தமிழ் மொழி சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் வேறுபட்ட பாஷையா மென்பது, " 'தென்மொழி வடமொழி' யென்னும் அவற்றின் பெயர் வழக்கினனே வலியுறுமாறு காண்க. எப்பொழுது தமிழ் மொழி சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் வேறுபட்டதாகின்றதோ, அப்பொழுதே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளமாதிய தமிழின் வழிமொழிகளும் வேறு பட்டனவா மென்பது திண்ணம். காலாந்தரத்தில் இத்தென் னிந்திய பாஷைகள் சிற்சில வடசொற்களை மேற்கொண்டதனால் இவை யனைத்தும் வடமொழியின் வழிமொழிகளாக மாட்டாவென்பது யாவருமுணர்ந்த விஷயம். வளர் மொழிகள் நாடோறும் புதிய புதிய சொற்களைப் பிறமொழிகளினின்றும் மேற்கோட லியல்பே. தமிழ் மொழியின் கண்ணே பலதிசைச்சொற்களும் வந்து வழங்குதல் காரணமாக, அவ்வத்திசை மொழிகளின் பாகதமெனத் தமிழ் மொ ழியைக் கூறுவாருமுளரோ ?

இனித் தென்னிந்திய பாஷை நீக்கத்தால் விளையுந் தீங்குகளோ அளவிறந்தன. இக்காலத்திற் கலாசாலைகளில் தென்னாட்டுப் பாஷை கள் பயில்வார் தொகையே யதிகமாக வடமொழி பயில்வார் தொகை மிகக்குறைவே. இதனைலறியவேண்டுவது தென்னாட்டுப் பாஷைகளி னின்றியமையாமை. இப்பொழுது தமிழை நீக்கி அதனிடத்து வட மொழியை வைத்துப் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குமிடத்துப் பிராமண ராயினர்க்கு விசேஷமான அநுகூலமும், ஏனையோர்க்கு விசேஷப் பிர திகூலமும் விளையுமென்க. இந்நாட்டுப் பிராமணர் தமது வீட்டிற்பேசு வது தமிழேயாயினும், அதன்கண்ணே வடசொற்கள் அதிகமாகக் கலந்தே பேசுவாராயினர்; சம்ஸ்கிருதோச்சாரணம் நாடோறும் அவரது நாவிற் பயிலுதலின் அஃது அவர்க்குப் புதுமையன்று. ஆகவே, அவர் கள் வெகுசுலபமாகச் சம்ஸ்கிருத பாஷாப்பியாசஞ் செய்துவிடுவர். மற் றுத்தமிழர்களோ வம்சபரம்பரையாகத் தமிழே பேசுவதனாலும், வட சொற்களை யதிகமாகத் தம்பேச்சில் வழங்காமையாலும், வழங்கினும் அவற்றைத் திரித்துத் தமிழாக்கி வழங்குவராதலாலும், அவர்கள் வட மொழியுச்சாரணத்திற்குப் புதியராதலாலும், சம்ஸ்கிருதபாஷையைப்

இது நிற்க, இந்நூலாசிரியரைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவல். ஈண்டுக் குழீஇய வெல்லீர் நுமக்கு மிந்நூலியற்றினார் சரித்திரஞ் சொல்லுதல்கொல்லன் றெருவி லூசிவிற்றற் போலுமர்தலாற் சொல்லாது விடுக்கின்றனன். பின்னையன்னார் பெருமை சொலப்புகி னந்தோ வென்னெஞ் செனுந் துணைவன் றக்கிளவி தானறியாமையான் மிக்க துயரமுற்று மாழ்குகின்றனன். நந்தம் நூலாசிரியர் செந்தமிழ் வடமொழி திகழு மாங்கில மென்னு மூன்றினையு மினிமையிற் பயின்று, எல்லாப் பாடைகட்கு மிக்க பற்றிருப்பினு மின்றமிழ் மொழியே முதன் மொழியாக்கொண்டு தொல்காப்பிய மாதி நூல்களிற் றேர்ந்து, பத்துப் பாட்டாதிய சங்க நூல்களிலே பேரானந்தங் கண்டு கற்பிக்கு முறையி னொப்புமை யிலராய் முன்னர்க் குழுவிய மாணவருளத்தி னிகழ்வன யாவுமுகக் குறியினாற் றெளிந்து அமைவக் கேற்ப வறிவுறுத்து மாற்றல் வாய்ந்து அதனானெங்கும் நிறைந்த புகழுடைப் பண்டிதர். அதாஅன்றியும், கைம்மாறின்றித் தம்மகத்திடத்தே போந்த யாவர்க்கும் வளர் தமிழ்நூல்கள் முறைப்படி போதித்து அன்னார் தம்மை இயற்றமிழ் மாணவர் என்னக் கூஉயிறும் பூதுகொள்வார். அன்றியும் தம்மிடங்கலை பயிலு மாணவர் தம்மைப் புதுவன நூல்கள் புனையச் செய்து அவற்றைத் தாமே பதிப்பிக்கும் பண்பினர். சுருக்கிச்சொல்லுழி, செந்தமிழின் சுவையாவரு மறிந்து ஆனந்தத்தி லமிழ்ந்திடும் பொருட்டும், முன்னர்த் தோன்றிய முதுபெருந் தமிழ்மொழி மேன்மையுற்று மேதக்குமிகப் பொலிந்து சிறப்புக்கொள்ளும் பொருட்டும் பூமியில் வந்தவர் என்னலாம்.

பின்னர் நூலுட்புகுவாம். இந்நூல் நாடகவியலில்,

> "நாடகம் பிரக ரணமே பாணம்
> வியாயோ கம்மே சமவ கார
> மிடிம மீகா மிருக மங்கம்
> வீதி பிரக சனமெனப் பத்தாம்"

எனத்தொகுத்துக் கூறிய நாடகச் சாதியினு ளெட்டாவதாகிய அங்கத்தின் பாற்படும். அவ்வங்கத்தி னியல்பு,

> "அவலச் சுவைத்தா யங்கமொன் றுடைத்தாய்க்
> கவலைகொண் மகளிர் கசிந்துள மழுங்க
> வண்மினர் வாய்விடுத் தரற்றுமாண் பிற்றாய்
> வாதம் விளைத்து வாய்ப்போர் காட்டி
> மக்கள்பாத் திரமா வயங்குறு வதுவே
> யங்க மென்ன வறிதல் வேண்டும்"

என்ற நாடகவியலிற் பிறிதொரு சூத்திரம் நனி விளக்கி நிற்கும். இவ்வோரங்கத்தினுளாறு களங்களடங்கியிருக்கின்றன. "ஓரிடத்தினே நிகழ்ந்திடு காட்சியே களமாம். பாத்திரங்கள் சேவகர் நீங்க ஐவரேயாவர்."

கதையினிகழ்ச்சியிற் கலந்தவரே பாத்திரங்கள். அப்பாத்திரங்களாவார் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை ; சோழன் செங்கணான் ; கடைச்சங்கப் புலவருளொருவர் பொய்கையார்; செங்கணான் மனைவி இராசமாதேவி; அவ டோழி அறிவுடை நங்கை. நாடக நிகழ்விடம் உறையூர். கதைச் சுருக்கம் வருமாறு :—

திருக்கழுமலம் என்ற வூருக்கருகிற் சேரமானுக்குஞ் செங்கணானுக்கும் நடந்த போரிற் செங்கணான் வென்றான். அதிற் சேரமானும் பொய்கையாருஞ் சிறைகொள்ளப் பட்டார்கள். வெற்றியடைந்த செங்கணான் மறு நாட் பொய்கையாரை அழைத்துத் தன்னுடைய சாமர்த்தியந்தோன்றத் தன்னை வியந்து பேசலும் புலவரவனை யிகழ, உழையிருந்த இராஜப் பிரபுக்கள் புலவரைச் சினந்தனர். சினப்புழி, அவன், பொய்கையார் மறுத்தனரேனும் அவரை நான் குருவென வொருமுறைக் கருதினேன்; ஆகலின் அவரை நாம் வழிபடல் தவறாக்கடனே எனப்பிரபுக்கட் காணை தந்து, சின்னேரம் புலவரோடு வாதாடிய பின்னர், அவரை மீட்டுஞ்சிறையீடு செய்ம்மின் எனச்சேவகர்க்குக் கட்டளை தந்து அவர்தமின்பவுளத்தினை வியந்து இன்னுங் காண்பல் என்னுங் கருத்தினனாயவர்க்குப் பற்பல விடுக்கண்கள் செய்யுமாறேவிப் புறம் போகின்றான். முதற்கள முற்றும். சிறைச்சாலைக்கட்பட்ட சேரமான் போரினில் வஞ்சமும் பொய்யும் நிரம்பியதைக் குறித்து வருந்தி 'விலங்கிட்டனரே இவ்வயினிற்றி என்றெனக்காணை தந்திடிற்போதாதோ?' வென நெக்குருகிப் பாடுகின்றான். இரண்டாங்கள முற்றும். காவலன் கட்டளையிட்டாங்கே சிறைகாவலர் தாம் வேண்டிய செய்தும் விழித்துப் பாராப்பொய்கையார் பெற்றிமையை வியந்துகூறி வெளியேபோகப் பொய்கையார் உலகினியல்பைப் பற்றி யெவரு மயங்கு மின்மொழி பல சொலித் தரையிற் படுக்கின்றார். செங்கணான் அஃதை மறைந்து கேட்டிருந்து போகின்றான். மூன்றாங்கள முற்றும். இஃது இங்ஙனமாக. செங்கணான் காதலி இராசமாதேவி எங்கோவொரு பேரிராச்சியக்கண் தானுந்தன் கணவனுமாச் செல்லாநிற்புழி அந்நகராள்வோனதேவன் மாக்களு ளெண்மர்பாய்ந்து அவரைப் பற்றிப் போய் அரையன் முன்விடலு மன்னா னிருவரை யாருயிர்போக்கிய துன்னாப் பழியை யவர்தலைச்சுமத்தி அதர்காமிக்க பொன்பெற்று மீட்டுவிடுத்ததாவொருகனாக்கண்டு, அதனைத் தோழி அறிவுடை நங்கைக்கு அறிவிக்க அன்னாள் பலவுங் கூறித்தெருட்டுகிறாள். இங்ஙனே நான்காங்கள முடியும். முன்னர்க் கூறியாங்கே மறைந்திருந்து கேட்டதன் மூலமாய்ப் பொய்கையாரது பொய்யில் சிறப்பை யறிந்துகொண்ட அரையன் செங்கணான் கீழ்விழுந்து வணங்குதலும் புலவர் அவனை யெடுத்து ஆதனத் திருத்தி அவன் பேரிற் பாடியுள களவழி நாற்பதிற் சிலபாச் சொல்லி மெய்யறிவு கொளுத்துகிறார். மெய்யறிவு மேன்மையிற் பெற்ற செங்கணான் சேரமானைச் சிறையினின்

விடுக்கக் கைப்பொறியிட்ட திருமுக மொன்று புலவரிடம் தருகிருன். ஐந் தாங்களத்தி லறையப்பட்டுளதிதுவே. பின் திருமுகம் பெற்ற புலவர் சேரமானை நோக்கி வருகிருர். அவர் வருவதற்குள், எல்லா மறிந்த வெங்கள் சேரமான் றன்னிலை யதனை நெடுநேர முன்னி, உயிர் நீத்தலே உயர்ந்த தன்மைத்தென்னுந் துணி புக்கியையுடன் வந்து உயிர் துறக்கிருன். பொய் கையாரதனை வந்துபார்த்து அவாயன் பிரிவாற்ருறுமை யானே அவருஞ் சாகின்ருர். இவையிற்றினைச் சேவகரா னறிந்த செங்கணுன் உற்றுப்பார்த்து யாவு முணர்ந்து தன்னுயிரும் போக்குவரன் வாளையுறை கழிப்புழிஇரா சமாதேவி அறிவுடை நங்கை இருவரும் வந்து செங்கணுனைத் தக்க காரணங் கூறித் தடுக்க, பின் யாவருமொருங்கே சிறைக்களம் நீங்கிப் புறம் போகிருர் கள். நாடக முடிவிடம் இஃதே.

பின்னர், என்னுடை யாற்றலானியைந்தவரையுங் கதையி லாங்காங்குக் காணப்பட்டுள சிறப்பிற் சிறிது கூறப்புகுவேன்.

முதற்கண், எம்மதத்தினரு மெக்கொள்கையரு மொப்பவாசித்து உபர திவுறும் பான்மைத்து. தத்துவக் கொள்கைகண் மிகச் செறிந்துளவாதலா லன்னிய மதத்தரனைவர்தாமும் மனவசைவின்றி வாசித்தற் பொருட்டே முன்னரே யுன்னி யிங்ஙன முடித்த பேரறி வதனை பென்னவெனச் சொல் வேன்.

'உலகெலாம் படைத்த வொருதனி முதல்வன்'
'அருளுரு வாகிய வொரு பெருங் கடவுள்'
'உலகனைத்து நிறைந்தொளிரு மொருபொருள்'
'மலரகத்து மணமென்ன மணியகத்தி னெளியென்ன
நலரகத்து விளக்கென்ன நயந்துறையும் பெருமான்.'

இன்னன போன்ற வெழிலுடை வாக்கியங்களாலே வருணித்துளார் கட வுளை.

இரண்டாவதன்கண் இந்நூலின் நடையோ கற்றறிந்தாரு மற்றையோ ருமொப்ப வறிந்து உளமகிழ் தன்மைவாய்ந்து, அடிதொடங்கி முடிவுகாறும் இடர்ப்பாடிலாதே யெளிதாயமைந்த இயல்பினெழுரு மொழினலம் பெற் றது. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தலாதிய வெல்லா வழகும் ஒவ்வோ ரடியினு முறுதியாய்க் காணலாம். இங்குமங்கும் புனைந்து கிடக்கும் எக் கருத்தாயினு மெச்சிறப்பாயினு மொருகால் நந்த முளம் புக்குழியே, அவை, எளிதின் மறப்பெனும்வன்போர்க் கொடியனுற் கவரப்பட்டுக் கழிந் திடா வீண்ண மத்துணை வலிமையோடறைபப் பட்டுள. அங்க நாடகத்திற் கந்தமா யமைந்த அவலச்சுவையாற்றவும் பெற்ற விந்நூலிற் பாத்திரங் கள் படுமவத்தைகளை வாசிக்கும் போழ்து அவைகளை நாமே யனுபவிப்பது போற் ருேன்றுகின்றன.

மூன்றாவதன்கண் இந்நூல் அநேக நீதிக ளறிவுறுத்துவது. பொய்கையார், செங்கணா னறிவொளி பெற்ற பின்பு, அவனைச் சுட்டி உன்னைச் சிறப்பித்துரைப்பான் வேண்டி வெள்ளையாப்பினின் ஒரு நூல்செய்துளேனெனச் செவிக்கின் னுணவுஞ் சுவைக்கிருப்பிடமுமாய்க் களவழி நாற்பதாங் கனிதமிழ் நூலிற் சில சொலக் கேட்ட செங்கணான் 'களத்தைப் புனைந்த கருத்தறிந்தே னஃ, துளத்தை யறுக்கு மொள்வாளாமால்' என்று சொல்லித்தானே போரின் கொடுமை காண்கின்றான். தவிரவும், 'கலகப் போர் செயல் கரிசுடைத்து' 'தன் புறத்தாது தானின் புற்று வாழ்தலும், தன்புறான் பிறரையின்புறுத் துதலும், உலக வாழ்க்கையி னுட் கருத்தாகும்' என்றவின்னவை போன்ற நன்மொழி பலவற்றாற் பொறுமை யடைந்து போரைக் கடிந்து இன்னுயிரோம்புதன் மாண்புடைத் தென்பதும் 'மறப்போரின் கணறப் போருண்டு' என்பதனாற் போர்செய நேரிடினும் பொருந்துவ தறப் போர் என்பதும் தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டுள. 'குருவென வொருமுறை கருதப் பட்டுள, வவரை நாம் வழிபடல் தவறுக் கடனே' என்னுங் கூற்றினாற் குருவிற்குச் செய்யக்கிடக்குங் கடமைகளெல்லாந் தொகுக்கப் பட்டுள. சிறைக்கட்பட்ட செங்கணான், 'இப்புழையில் சிறையிட்டு மேலாதென்றென விருதாள் கட்டும், விலங்கு மிட்டாரே: இவ்வவணின்றி; எவ்விடையுஞ் செலேல், என்றவாரணையிடிற் போதாதோ? கன்றினராணை கடப்பேனோ?' என்று தனக்குட் சொல்வதை, எவ்வெவர் வாசிப்பினு மவ்வவர் மனத்தில் ஆணை கடப்பதழகன்றென்னு முயர்ந்த நீதியழுந்தாது போகாது. 'நாவலர் தம்மை, எள்ளினந்தோ வேதம் படுமால்', 'இன்னார் மாட்டு மின்னருள் புரிந்து, நன்னயஞ் செயலே நல்லோரியற்கை' எனும் நீதிகளும் இவையன்ன பிறவுஞ் செறிந்திருக்கின்றன விச் செந்தமிழ் நூலின்கண். பின்னரும் அடக்கமுடைமை, அகங்காரக் கேடு, தன்னயம் பாராட்டாமை, 'எவலரிழி தொழில் என்பன போன்றவுங் குறிக்கப் பட்டுள. அவையிற்றினுக் கேலாங்காட்டுக்க ளறைபப் புக்குழிவியாசமெதிர் பாராவணம் பெருகுமாதலால், நூலிலேயே கண்டு நுகர்ந்திடுமாறு விட்டனன்.

நான்காவதன்கண் இந்நூலில் மேன்மைவாய்ந்த தத்துவக் கொள்கைகள் மெத்தவு மெழிலாய்ப் பாத்திர வாயிலாப் பகரப்பட்டுள. அக்கொள்கைகளிற் சில வெடுத்துரைப்பல். செங்கணான் பொய்கையாரை விளித்து 'அமையம் நோக்கா தெமையிகழ் தந்தது பொருத்தமில் செயலே' என்னும் போழ்து பொய்கையார் 'இகழ்ச்சியுமொன்றே புகழ்ச்சியுமொன்றே, என்றனுள்ள மொன்றினுந் திரியாததனாற் புகழ்நரையன்பின் வியத்தலு, மதனாலிகழ்நரை மருண்டு தெழித்தலும் இலமே என வெளியிடுகின்றார். இது வாசிக்குந் தோறும் வாசிக்குந்தோறும் ஆனந்தத்தை யதிகரிப்பிக்கின்றது. 'ஊகயகப்பட்டு பெய்பாப்புற்று உய்யுமாறில்லா தோந்து

சிறைக்களத்தமைந்த நும்மை 'வேட்டபடி யெல்லா மாட்டவல்லேம்' என்று
செங்கணான் பொய்கையாரை நோக்கிப் புகலும்பொழுது பொய்கையார்
'உன்னை நீயறியாயுரைத்தனை பேதாய், யாரோய் நீயே? யாரேன் யானே?
நிற்கு மெற்கும் நேர்ந்த தொடர்பெனை? யானுன் சிறையலேன்; எனைச்
சிறைப்படுத்த நீ, தானும் வலையலை; தகாதன பிதற்றேல்; யானே யென்
னையிச் சிறைப்படுத்தேன், ஏனோரொன்று மெனைச் செய்தாரலர், செய்யவும்
வலரலர்.' 'உற்றுக்காண்டி. நீ பற்றிய தெனாது, யாக்கையே யன்றிப்பார்க்கு
மிடத்து, வேறொன்றிலையே நாறுமிவ்வுடலம், என்னதன்று மற்றிடையே
போந்ததோர், துச்சிலே யன்றி யிச்சைகொண் டென்றும், மெய்ச்சிடற்
பாற்றோ? என்னுடலுறையு மின்னுயிராகிய, என்னைச் சிறையினிட்டனை
கொல்லோ?' என்றிவ்வாறாக மறுமொழி கூறுவதில்விதந்து சுட்டப்பட்டுள
விநோதமமைந்த எவரும் வியக்கு மெழிலுடைக் கொள்கைகள் ஆனந்தம்
பொழியு முகிலெனலாம். வேறோரிடத்துப் பொய்கையார் 'உலகே போர்க்
களம்; உற்றமாந்தரே, பலதிறப்பட்டுப் பாழ்ம்பேரர் செய்குநர்; வாழ்க்
கையோ போர்த் தொழில்; பாழ்க்கையோ மக்கள், ஒருவரை யொருவர்
வெறுவுறத்தாக்கி இருவரு மொழிவர்' என்று கூறுவது என்றும் நம்மித
யத்தை விட்டலாப் பான்மைத்து. பஞ்சணை யுறங்கி விஞ்சிய பொய்
கையார் சிறை யகப்பட்டுத் துன்ப முற்றுத் தரையிற் படுப்புழித்தரையை
நோக்கி 'உலக நற்றாயே! உலக நற்றாயே! உன்மகார்தம்மு ளொருவ
னேன் அந்தோ! இதுகாறு நின்னி னெளிதிற் பிரிந்தே பதிதோறு
மேகிப் பஞ்சணை யுறங்கினேன். அப்பொழு தெல்லா மடியேனுற்றன
செப்பருந் துயரே; சிறிது மின்பில்லை; மற்றிப் பொழுதோ யானின்ப
மெய்தினேன். ஒரு பேரன்னாய்! உன்றன தருமைத் திருமடி யதனிற்
சிறப்புட னுறங்கும் பெரும்பேறு பெற்றேன்; விரும்பே னெதனையும்
இன்றே நன்னாள்; நன்றே யிந்நாள்; இன்றே போல்கவென்றே யாயி
னும். எவையும் பெறறேன்; நவையு மற்றேன்; குறையொன்று மில்லேன்
தறையென் றனம்மே!' என்ற வாறின்புடன் சொல்வது நந்தம் ஆசிரியர், எத்
தகைத்தான விடுக்கண் நேர்ந்துழியும் அவையிற்றினை யெல்லா மின்ப மாக்
கருதி, மனோரம்மியத்துடனே பொறுத்துக்கொள்ளு மாற்றலறவும் வாய்ந்த
வரென்பதைத் தெற்றென விளக்காமற் போகாது.

இனி நான்காங்களத்தின்கட் பலிக்குங் கனவும் பலிக்கலாக்கனவும் என்
று இருவகையாக் கனவுகளைப் பிரித்து, 'சித்தந்திரிதல் பித்த மீறுரல், உயிர்ப்
புனன் மூளைகுரியவாறு றுமை, உலர்ந்த வூண் கோண் மலர்ந்து துயிலுதல்,
இனனும் பலவாயியம்பு காரணத்தால், துன்னுங் கனவுகள்' என்று கனவு நிக
ழ்ச்சிக்குக் காரணங்கூறிப் பின்னர்க் கனாப்பயனீதெனக் காணலியலுமா வெ
னத் தர்க்கித்து 'ஆருயிர்க் கெல்லா மருநலங் கருதியே, சீருறச் செயல்கள்

செய்யப் படுவன. எல்லா நன்மையே. பொல்லாங் கொன்றிலை. கடவுள் படைப்பின்கருத்திதுவாமே. அருளுருவாகிய வொரு பெருங்கடவுள், உறுநல முயிர்கட் குணரொண வண்ணம் நெறிமையிற்செய்வன். நேர்ந்தறி வாமென முயலுநர் பலரால் முடிவி லங்கலன், நயனுற விளங்கும்; நடுவினில் விள ங்கா. ஆதலிற் கனுப்பயனிதெனக் காண்டல் அரிதாம்' என இத்தனை யெழி லுறக் கடையினின் முடிப்பது, இவர் தம் புத்தி சாதுரியத்தையும் மனக் கூர்மையையும் அறிதற் கேற்ற கட்டளைக் கல்லென்பதற்குத் தினைத்துணையும் ஐயப்படில்லை.

தற்கொலை சாலுமா சாலாதா? சாலுமாயினெப்பொழுது? என்னுந் தர்க்கத்தை இந்நூலாசிரியர் நடத்துகின்ற முறைமை இவர் தர்க்கிக்கு மாற்றல் மிகவும் பெற்றவ ரென்பதை யினிது விளக்கி நிற்கின்றது. இத்தர்க்க த்தினெழுங்கு நீளங்கொண்டதனை விரண்டொரு விஷயமே யெடுத்துக் கூறு வல். முதலில் தற்கொலை சாலாதென்பதை "இந்த வுலகமே நந்தவிலின் பந், தந்திடு முலகம் இந்த யாக்கையே, செந்தவக்கருவி; சீரிய வுயிருக், குறை விடமாகி யுறுதி பயப்பது; இதனைப் பேணுகிருத்தன் மடமை, உடலினு னன்றே யுயிரினைக் காண்டல்; உடலிருப்புழியே யுயிருக்கறிவாம்; உடலினை யிழந்தா லுயிர்க் கறிவிலையால்; கடவுளா ரின்னருள் கனிந்து தந்தவிவ்,வுட லினைத்தபுத்தலுறப் பெருந்தீங்குகொல்?" என்னும் வாய்மொழியா னிலைநிறு த்தி, பின்மானங்கெட்டழிந்துழிதற்கொலைசாலு மென்பதை, 'மானமேயுயி ரினுமாண்புடைத்தாமால்' "மானமேயாருயிர் மானமேயற, மானமேசெம்பொ ருண்மானமேயின்ப, மானமேபேரொளி மானமே புகழ், மானமே யெவற் றினுமாட்சிசான்றதால்; இத்தகைமானமதிழந்தபின்னரு, முத்தம முடலென வுணர்ந்து சாகிலர், தத்தமயாக்கையைத் தகவிலாதையோ, சித்தமும் பேணு வார் நீசரல்லரோ ?" என்றநன்னெறிகளாற் ருபிக்கிருர். பணத்தைத் தெய் யவமாய்ப்பணியுமிக்காலத்து, "பணமெனவடிக்கடிபரிந்து மாழ்கலென்.செல் வங்கருவியோசிறந்தபயனே? கல்விநலமிலாக்கயவர்கள் தாமே, கருவியைப் பயனுக் கருதுந்தீயோர்" எனநமக்கின்புறக்கொடுத்த நன்மதி என்று மறக் கற்பாற்றன்று.

தற்காலத்துக் கேடுவிளைக்கினும் முன்னுட்கொள்கையை முரணெடுபற் றும் நமக்கு, "முன்னுட்கொள்கை யிந்நாட்கோளொடு முரண லும்வழக்கே அரனெனுநீதிநூல் காலக்கேற்பஞாலத்தியலும். பொருந்தாப்பழையனபோ மால் அறிதி" என்றிவ்வருகச் சீர்திருத்தத்தின் சிறப்புக்குறித்ததற்கு நாஞ் செய்யக்கிடக்குங் கைம்மாறென்னை? "வினைப்பயன்றுய்ப்பிடம்விளங்குறுமிப் பர் இன்பதுன்பங்களிவ்வுலகின்கணே. மன்பெருந் துறக்கமும் வகை கெழுநரகு மிம்மாயிரு ஞாலமே மதிக்கவேறில்லை" என்ற சுட்டுநலஞ்சால் கொள்கை, எம்போலியாரா னன்ருயறிந்து மெய்ச்சிடுந்தாத்ததன்று. அறிவி

னின் மிகப்பொலி யாங்கிலநண்பர் மிகவுமுயற்சிகொண்டு நம்முளத்திற்பதிக்குமாறு எத்தனிக்குங் கொள்கைகளிற்பெறவுஞ்சிறந்துளவோர் கொள்கையை “ஒன்றுமுற்பட மற்றொன்று பிற்பட, முன்னதுகாரணம் பின்னது காரியம் என்பவர் வாதம்புன்பயனுடைத்தே” என்பதனானன்கு நமக்கறிவிக்கிறார். நம்மாசிரியர். இதைப்போன்றவை.யெத்தனையோ விருப்பினு மிஃதொன்றுமே மொழிபெயர்ப்பாளர்க்கு முதற்றுணையாய் நின்று வழிகாட்டுவதிற் சிறந்துளதென்பது யாவருமறா அவிஷயம்.

இந்நூல் கொண்டுளதேக குற்றமே. அஃதென்னையோவெனின், எத்தனைமுறையோ படிக்கினுமென்னை அமைந்திருக்க வொட்டாதறவுந்தடுத்து மீளவு மீளவும் படிக்கச்செய்தசுயநயச்செயல் . பொருந்தியிருப்பதே. யாக்கை நூலுடையாக்கமன் பண்டிதர்தித்திக்குங்கண்டுதேன் மத்தித்துக்கூட்டியே மருந்தீந்துடலஞ் சரிவரச்செய்வபோ லான்மநூலுடை நம்மேன்மைப்பண்டிதர் மக்களியல்பையொக்கவறிந்து, இன்னும் நூல்பல வியற்றத்தக்கவா, யாக்கை நலமினிதாக்கும் வண்ணம், இறைவனை யர்மெலாம் என்றும்வாழ்த்துவமே.

அ. பூமிநாத முதலியார்.

METRICAL SOMERSAULTS.

சித்திர கவிகள்.

---

1. அஷ்டநாக பந்தம்.

நேரிசை வெண்பா.

தேவா சுகாசோதீ தேஜயுமை லோலாவோ
மூவாமா சூலா முகினேர்தா — தாவா
கரவா தருள்தாநீ காமவதா தீனர்
தருவே கதிசேர் தர. (௧)

2. இரத பந்தம்.

வஞ்சி விருத்தம்

கால பாசவ தாசகா
காச தாவுமை நாயகா
காய நாரண வாசுகா
காசு வாமதி பாலகா. (௨)

வான மாநட நாதவா
வாதி காரிஜ யார்சிவா

வாசி யாரண நேசவா
வாச நேருள மானவா. (௩)

[இவ்விரண்டும் இரதத்தின் சக்கரங்களி னுள்ள பாடல்கள். இவை சகடபந்தமா மாறுகாண்க.]

கட்டளைக் கலித்துறை

வேளா ருடலங் தபவங்கி வீழ்விழி வீரவய
வாளார் புலியதள் வாராடை யாய்பெறு வாரணனே
சூளான் மடர்ந்த நமன்கால னேசுடர் சூலிமண
வாளா நடமிரு பாதெரு ளார்மன் றுள் வாழ்தருவே, (௪)

[இஃது இரதத்தின் கீழ்த்தட்டிலுள்ள பாடல்.]

கலிவிருத்தம்.

சூலா நீதா தாரே சூரா
நாலா வேதா பாரே தேரா
மூவா தூயா வாவா மூலா
தேவா சேயா வோவா லோலா. (௫)

[இஃது இரதத்தின் தூண்களிலுள்ள பாடல்; எதுகை வேறுபட்டு இருவிகற்பத்தான் வந்தது. இதனை யிரண்டாகப் பகுத்துச் சீர் தோறும் எதுகை நயங்காண்க. இது வடநூலார் விதியின்படி வித்யுந்மாலை யென்னும் விருத்தமாம்.]

நேரிசைவெண்பா.

சேயம் பலவோனே செஞ்சடையோய் நாரணனு
சேயம் படுமதியா னேருணராத்— தூயவனே
மானிடமா ரையாவா வாநயசீ வானவா
ஞான நடராய னே. (௬)

[இஃது இரதத்தின் மேற்றட்டிலுள்ள பாடல்.]

வஞ்சி விருத்தம்

மாக மாரு மாகமா
மாக மாரு மாகமா
மாக மாரு மாகமா
மாக மாரு மாகமா. (௭)

[இஃது இரதத்தின் கொடிகளிலுள்ள பாடல், இது மாலைமாற்றும், ஏகபாதமுமா மாறு காண்க, இதனை மகாயமகம் என்பாரு முளர்.]

சவலை வஞ்சித்துறை.

நட்ட மாடிய
சிட்டர் தாட்
கிட்ட ரேவினை
விட்டு ளார். (அ)

[இஃது இரதத்தின் மாலைகளினுள்ள பாடல், இனி யிதனை வஞ்சி விருத்தப்பாதி யாக்கிக் கொள்வாரு முளர்.]

அசலாம்பிகை யம்மை.

THE MUNIMOLI OF AUVAI
ஔவை முனிமொழி.

சர்வான்ம சம்பு சிவாசாரியர் பாஸ்கரிய வாதம், மாயா வாதம், சப்தப் பிரமவாதம், கிரீடப் பிரமவாதம் என்னும் "நான்கு மதங்கட்கும் நூல் செய்தவர் வியாசர்" என்பது போதர

ஏதேஷாஞ் சதுர்மதாநாம் ப்ரணேதா வ்யாஸ: ।

ஏதேஷாஞ் சதுர்மதாநாம் ப்ரணேதா வ்யாச:

என்று மாத்திரங் கூறினாரன்றி, ஏகான்ம வாதத்துக் கேனும் பாஸ்கரிய வாத முதலிய நால்வேறு வகைப்பட்ட மதங்கட் கேனும் வேதாந்த சூத்திரஞ் செய்தவர் வியாசர் என்று கூறினாரல்லர். சர்வான்ம சம்பு சிவாசாரியர் ஈண்டுப் பிரயோகித்த "ப்ரணேதா" என்னும் மொழி "தலைவர்" "கோட்பாட்டை விளக்குபவர்" "ஆக்கியோன்" என்னும் பொருட்டு. அச் சிவாசாரியர் பிரயோகித்த "ப்ரணேதா" என்னும் பதம் உத்தர மீமாஞ் சையாகிய வேதாந்த சூத்திரத்தை எவ்வாற்றானும் சுட்டிய தின்று. அச்சி வாசாரியர் வட மொழியில் இயற்றிய சித்தாந்தப் பிரகாசிகையையும், தென் மொழியிற் சிவஞான யோகிகளால் மொழி பெயர்க்கப் பட்ட சித் தாந்தப் பிரகாசிகையையும் பதம் பதமாய், வாக்கியம் வாக்கியமாய் நன்கு பன்முறை படித்துளேம். எம் இலக்கச் சுதேச வர்த்தமானிப் பத்திரிகை யிற் கூறப்பட்டவாறு "வியாச சூத்திரமான உத்தரமீ மாஞ்சை ஏகான்ம வாதநூல்' என்று யாண்டும் கூறப்படவில்லை. திராவிடப் பிரகாசிகையில் "வேதாகமப் பிராமாண்ணியம்" என மகுடமிட்டு ௯௪-ஆம் பக்கந்தொடுத்து 99-ஆம் பக்கம்வரையும் எழுதப்பட்ட விஷயம் "சிவஞான பாஷ்யத் துரைக கப் பட்டது" என்று ஆண்டுக் கூறப்பட்டது. இதில் 98-ஆம் பக்கத்தில் அச்சி

வாசாரியர் வரைந்ததாக நாம் மேலே காட்டிய வடமொழி வாக்கியத்தின் சாரத்தை வாங்கி (பூருவ மீமாஞ்சை, வைசேஷிகம், நியாயம், சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தம் என்னும்) "புறச்சமயங்களோடு வைத்தெண்ணிய வேதாந்தமாவது ஏகான்மவாதங் கூறும் வியாசநூல் என்று, சித்தாந்தப் பிரகாசிகையிற் சர்வான்மசம்பு சிவாசாரியர் கூறுதலால்" என்று சிவஞான யோகிகள் வரைந்திருத்தலானும், ஈண்டுக் கூறப்பட்ட "வியாசநூல்" உத்தர மீமாஞ்சையாகிய வேதாந்த சூத்திரமாகாது. "வேதத்து ஞானகாண்டப் பொருளை நிச்சயித்துரைப்பது உத்தர மீமாஞ்சை (வேதாந்த சூத்திரம்) எனச் சிவஞான சித்தியாரின் "மறையினாலயனால்" என்னுஞ் செய்யுட் பொழிப்புரையில் அச்சிவஞான யோகிகள் கூறி யிருத்தலினால் என்க. ஏகான்மவாதங் கூறும் வியாசநூல் யாதெனத்தாம் தெருமையினாற் போலும் யோகிகள் சர்வான்ம சம்புசிவாசாரியர் சித்தாந்தப் பிரகாசி கையிற் கூறினர் என்று அவர் மேற் பாரமேற்றி அந்நூல் எனப் புலப் படுத்தாது வாளா விடுத்தார். சர்வான்ம சம்புசிவாசாரியரேனும் சிவஞானயோகிகளேனும் முறையே சித்தாந்தப் பிரகாசிகையினும் சிவஞான பாஷ்யத்தினும் "வியாச சூத்திரமான உத்தர மீமாஞ்சை ஏகான்ம வாதநூல்" என்று கூறினாரல்லர். அங்ஙனம் கூறினர் கூறினர் என்று திராவிடப் பிரகாசிகை சுதேச வர்த்தமானி என்பவைகளில் வரையப்பட்டமை முழுமையும் பொய். அங்ஙனம் கூறினரேல், அதனைச் சித்தாந்தப் பிரகாசிகையில் எப்பாகத்த தெனத் திராவிடப் பிரகாசிகை யுடையார் காட்டுவாராக. வியாசநூல் என்பது வேதாந்த சூத்திர மொன்று தானா? வேறின்றா? பாரதேதிகாச புராணங்கள் வியாச நூல்களலவோ? "ப்ரணேதா" என்னும் பல் பொருளொரு சொல "கோட்பாட்டை விளக்குபவர்" எனப் பொருள் பட்டு, நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள்ளே பைங்கலம், சர்வசாரம், சாண்டில்லியம், மகா நாராயண முதலிய அறுபது உபநிடதங்கள் உரைக்கும ஏகான்மவாதக் கொள்கையைச் சிவதத்துவ சுதாநிதி, கூர்ம புராணம், பாரத முதலியவைகளில் ஆங்காங்கு வெளியிட்டுரைத்தார் வியாசர் என்று பொருள் கோடலால எய்தும் ஏதம் யாதோ! அங்ஙனம் வியாசரியற்றிய ஏகான்மவாதநூல் ஒன்று ளதேல அதன் பெயர் யாதென் றெடுத்துரைத்து, அவ்வுண்மையைப் பல்திறத்தானும் நிரூபணஞ் செய்து காட்டல் ஆவசியகம்.

வேதாந்த சூத்திரம் ஏகான்மவாத நூதலுவ தென்று திராவிடப்பிரகாசிகை 103-ஆம் 104-ஆம் பக்கங்களில் வரைந்தவர் 180-ஆம் பக்கத்தில் "உத்தரமீமாஞ்சை எனப்படும் வேதாந்தம பலதிறப்பட்டுக் கிடக்கும் உபநிஷத வாக்கியங்களை அவ்வப் பொருட் பெறறிக் கேற்ப ஒரு துறைபபடுத்துப் பரமேசுவரோபாசனை கடைப்பிடிதநுச் செய்ய விதிப்பது" என றுமற்றொன்று வரைந்து, எடுத்த மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாது நிக்கிரகத்தானத்துற்றார். சுதேசவர்த்தமானி எம் இலக்கப் பத்திரி

கையில் "வியாசசூத்திரமான உத்தரமீமாஞ்சை ஏகான்மவாத நூல்" என்று முதற்கண்ணே வரைந்துவிட்டுப், பின்னர்ப் "பரமேசுவரோபாசனை செய்ய உபகரிக்கும் மாட்சிமுதலியன அதன்கணுண்மையால்" என்று வரைந்தார். திராவிடப் பிரகாசிகை 180-ஆம் பக்கத்தில் ஒன்று எழுதினவர், சுதேச வர்த்தமானிப்பத்திரிகையிற் "பரமேசுவரோபாசனை செய்ய உபகரிக்கும் மாட்சிமுதலியன அதன்கண் (வியாசசூத்திரத்துள்) உண்மையால்" என மற்றொன்று வரைந்து, வேதாந்த சூத்திரத்தைக் கணாத கௌதம பாதஞ்சல சூத்திரங்களோடொப்ப நிறுத்தி, ஈசுவரோபாசனை செய்ய உபகரிக்கும் ஓர் வைதிக கருவிநூல் என்று எழுதினவர் யுக்தி மிகவியக்கற் பாற்றே!! "உத்தரமீமாஞ்சையான வேதாந்த சூத்திரம் ஏகான்மவாதநூல்" என்றும், "சங்கராசாரியர் ஏகான்மவாதங்கூறும் வியாசசூத்திரத்துக்கு ஏகான்மவாத பாஷ்யஞ் செய்தது மிகவியைபாம்" என்றும் வரைந்து, அவ்வேதாந்த சூத்திரம் பரமேசுவ ரோபாசனை கடைப்பிடித்துச் செய்ய விதிப்பதென்று வரைந்து, பின்னர்க் கணாதகௌதம பாதஞ்சல சூத்திரங்களோடு அதனை ஒப்ப மதித்தார். மதிக்கவே, கணாத கௌதம சூத்திரங்களோடு கணிக்கப்படும் சைமினிசூத்திரத்தோடு வேதாந்த சூத்திரத்தையும் ஒன்றுபடுத்திப் பூருவமீமாஞ்சை உத்தர மீமாஞ்சை என்னும் பகுப்பறுத்தோராயினர். பிரமகாண்டமாகிய வேதோபநிடதங்களின் பொருளாய் விளங்கும் உத்தரமீமாஞ்சையாகிய பிரமஞானத்தையும், அதற்கு நிமித்தமான கருமகாண்டப்பொருளை உணர்த்தும் சைமினி சூத்திரத்தையும் எவ்வாறு ஒரு நெறிப்படுத்தவல்லராவர்? ஏகான்ம வாதநூதலும் வியாச சூத்திரத்துக்குச் சங்கராசாரியர் "ஏகான்மவாதபாஷ்யஞ்செய்தது மிக வியைபாம்" என்று வரைந்த நாவலரவர்கள், நீலகண்ட சிவாசாரியர் வியாச சூத்திரங்களைத் தம்மதமாக இணக்கிப் பாஷ்யஞ் செய்தனர் என்றார். எனவே, ஏகான்மவாத நுதலிநின்ற வேதாந்தசூத்திரங்கள் பரமேசுவரோபாசனைசெய்ய விதிக்கமாட்டோமென்று முரணி மறுத்து நிற்ப, அச்சூத்திரங்களை நீலகண்ட சிவாசாரியர் பலதிறத்தானும் தம்வசமுற இணக்கிப்பாஷ்யஞ் செய்தார் என்பதே அவர் கூறியதன்பொருளாம். ஆகவே, வேதாந்த சூத்திரங்களின் உண்மைப்பொருள் ஏகான்மவாதப்பொருளே எனவும், நீலகண்ட சிவாசாரியர் அவற்றை தம்மதத்துக்கிசைவுறவலிந்து பொருள்செய்த சிவாத்துவிதபாஷ்யம் ஓர் பொய்ப்பாஷ்யமாம் எனவும் பெறப்பட்டு, வேதாந்த சூத்திரத்தின் கருத்து ஒன்றாகச் சிவாத்துவித பாஷ்யத்தின் கருத்து மற்றொன்றாக வேறுபட்டு, அப்பாஷ்யம் சைவர்களாற் பரிசிக்கத்தக்க யோக்கியதையல்லாததோர் பொய்க்கட்டுப் பாஷ்யமென்றன்றோ கூறநேர்ந்தது! அப்பொய்ப்பாஷ்யம் சிவபரத்துவஞ் சொன்னாலென்! பரமேசுவரோபாசனை செய்ய விதித்தாலென்! அப்பாஷ்யத்தையும் ஓர் நிருணமளவேனும் பொருட்படுத்த வேண்டியதின்று. மிலேச்சமத, புறப்புறமத, புற

மத நூல்கள் சிவபரத்துவ முறப்பொருள் செய்யப்பட்டால், அந்நூல்,களும் உரைகளும் சிரமேல் வகிக்கற்பாலனவா? வேதாந்த சூத்திரம் ஏகான்மவாதநூல் என்று ஓரிடத்தும், பரமேசுவரோபாசனை விதிப்பது எனப் பிறிதோரிடத்தும், கணாத கௌதம பாதஞ்சல சூத்திரங்கள்போல ஈசுவரோபாசனைக்கோர் கருவிநூல் என்று மற்றோரிடத்தும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவரைந்தமை போன்றுதானே சிவஞானயோகிகளும் வரைந்துளர்! "மறையினாலயனால்" என்னும் சிவஞானசித்திச் செய்யுட் பொழிப்பில் "வேதத்து ஞானகாண்டப்பொருளை நிச்சயித்துரைப்பது உத்தரமீமாஞ்சை (வேதாந்தசூத்திரம்)" என்று வரைந்தமையை நோக்காது போனமைக்குக் காரணம் என்!

வேதத்தின் பிரமகாண்டமாகிய ஞானகாண்டப்பொருள் ஏகான்மவாதப்பொருள் கொண்டாலன்றோ, அவ்வேகான்ம ஞானகாண்டத்தின் பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் வேதாந்தசூத்திரமும் மாயாவாதப் பொருளுடையதாகும். "வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய வேதாந்தங்களைப் பிறநூல் என்று வைத்தல் அஞ்ஞனதயின் மாகாத்மியம்" என்று சிவசமவாதவுரை மறுப்பிற் கண்டித்துச் சிவஞானயோகிகள் மகுடாகமம் சுப்பிரபேதாகம முதலிய ஆகமங்களினின்று

வெஂாஹாயஂ௱ிஂஜாநஂ ।

வேதாந்தார்த்த மிதம் ஞானம்

"இந்தச் சித்தாந்த ஞானம் வேதாந்தத்தின் பொருள்" என்றும்,

வெஂஸாரஂ௱ிஂஜஂதஂ ।

வேதஸார மிதந் தந்திரம்

"இந்தச் சித்தாந்த தந்திரம் வேதஸாரம்" என்றும்,

ஸிஂாஜஂவெஂஸாரஂாக ।

சித்தாந்தம் வேதஸாரத் வாத்

"சித்தாந்தம் வேதசார மாதலினால்" என்றும் பல பிரமாணங்காட்டி வேதாந்த சித்தாந்தங்களுக்குப் பேதமின்மை விளக்கி, அவ்வேதாந்த ஞானகாண்டத்தைம் பரபக்ஷப்பாற் படுத்தாது சுபக்ஷப்பாற் படுத்துக் கூறினராதலின், அவ்வேதாந்த ஞான காண்டார்த்த மந்திரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு கிளர்ந்த வியாசரருளிய வேதாந்த சூத்திரமும் பரபக்ஷப்பாற் படுத்தப்படாது சுபக்ஷப்பாற் பட்டதேயாம். "புராணம், ஸ்மிருதி, வேதவழி நூல்கள், வேதாங்கமாறு, வேதப்புடை நூல்கள், உபாகமங்கள், ஆகமவழி நூல்கள், ஆகமாங்கங்கள், ஆகமப்புடை நூல்கள், எனையவெல்லாம் பூருவபக்க நூல்களென்று "அருமறை யாகமம்" என்னும் செய்யுளால் அருணந்தி

சிவாசாரிய சுவாமிகள் கூறி, வேதாந்த சூத்திரத்தையும் பூருவ பக்ஷம் பண்ணினர் என்பாரேல், அத்திருச்செய்யுளுக் கடுத்த "வேதநூல் சைவநூல்" என்னும் திருச்செய்யுளில், "வேத முடிபாகிய உபநிடதங்களின் சாரமாயுள்ள பொருள்களை வேறெடுத்துக் கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலின், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூருவ பக்ஷப்பொருளைச் சொல்லும் ஏனை நூல்களெல்லாம் பூருவ பக்ஷநூல்" எனவும், "அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்வன வாய சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம்" எனவும் கூறப்பட்டிருத்தலின், வேதத்தின் சித்தாந்தப் பொருளாகிய பிரமஞான காண்ட உபநிடதப் பொருளும், அவ்வேத சித்தாந்த பிரம ஞானப் பொருளை நிச்சயித்துணர்த்தும் உத்தரமீமாஞ்சையாகிய வேதாந்த சூத்திரமும் சித்தாந்த ஞானப் பொருளுடையனவாம் என்க. இதனால் வேதசித்தாந்த முடிபாய உபநிடதங்கட்கும் பிரமஞானகாண்ட வேதாந்த சூத்திரத்திற்கும் பேதமின்மை தேர்ந்துணர்வாராக.

வேதாந்த சூத்திரம் சுபக்ஷநூலென்று கொண்டன்றோ பரபக்ஷத்துள் அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் பட்டாசாரிய பிரபாகர மதங்களோடு நிறுத்திச் சிவாத்து விதியையும் கண்டனஞ் செய்யாது தவிர்த்தார். சிவாத்துவிதம் சுபக்ஷநூலென்பதற்கு இதுவே போதிய சான்று. "வேதத்தின் பூருவபக்ஷப் பொருளைச் சொல்லும் ஏனை நூல்களெல்லாம் பூருவபக்ஷ நூல்களெனவும், அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்வனவாய சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம்" எனவும் சிவஞானசுவாமிகள் "வேதநூல் சைவநூல்" என்னுஞ் செய்யுட்பொழிப்புரை இறுதியிற் கூறினமையானும், "வேதாந்தத் தெளிவாயுள்ளன சைவசித்தாந்த சிவாகமங்கள்" எனக் கூறப்படுதலினாலும், வேதத்து ஞானகாண்ட உபநிடதங்களோடு அப்பொருளை நிச்சயித்துணர்த்தும் வேதாந்த சூத்திரமும் பூருவபக்ஷம் பண்ணப்பட்டதென்பாரேல், சிவஞான மகாபாஷ்யத்தில் "ஏனைய ஆகமங்கள் போலப் பொருள் கவர்ச்சிபடுதற் கிடங்கொடா வண்ணம் அறுமுகக்கடவுண் மாட்டுவைத்த பெருங்கருணை மிகுதியால் அங்கை நெல்லிக்கனிபோல ஆன்மாவினியல்பு விளங்கவுணர்த்திப் பல்காலும் வலியுறுத்தி, எல்லா ஆகமங்களினுஞ் சிறந்தது என்பது தோன்றச் சர்வஞ்ஞானோத்தரம் எனப் பெயருமிட்டருளிச் செய்த ஸ்ரீகண்டருத்திரக் கடவுளின் திருவுளக்குறிப்பு இங்ஙனமென்க" என்று கூறப்பட்டிருத்தலான், சர்வஞ்ஞானோத்தர மொழிந்த மேலே உரைத்த எஞ்சிய சித்தாந்த மூலாகமங்களும் உபாகமங்களும் பூருவபக்ஷம் பண்ணப்பட்டன வென்றே கொள்ளப்படும். படவே, "அருமறையாகமநூல்" என்னும் செய்யுளிற் பூருவபக்ஷம் பண்ணப்பட்ட உபாகமங்களோடு நிறுத்திக் கணிக்கப்படும் சர்வஞ்ஞானோத்தரம் "சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்" என்று அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாக்

கைப் பூருவபக்ஷம் பண்ணிற்றே! மேலும், "அருமறையாகமநூல்" என்னும் திருச்செய்யுளைப்படித்து வேதாந்த சூத்திர சிவாத்துவித பாஷ்யம் பூருவபக்ஷம் பண்ணப்பட்ட தென்பாரேல், நாம் "வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம் விரும்பசவை வைகரியா-தித்திறங்கண் மேலா, நாதமுடி வானவெல்லாம் பாசஞானம்" என்னும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரச் செய்யுளைப் படித்து, அவர் சித்தாந்த ஆகமங்களையும், சர்வஞ் ஞானோத்தரத்தையும் சிவஞான மகா பாஷ்யத்தையும் பாசஞானத்துட்படுத்தி விடுவேமாயின், அதற்கு அவர் யாது சுருதி மந்திரப் பிரமாணங்கொண்டு எப்போது அவற்றை உயிர்ப்பிக்கின்றாரோ, அப்போது அந்தச் சுருதிமந்திரத்தை நாமும் உச்சரித்து வேதாந்த சூத்திரத்தையும் உயிர்ப்பிக்க வல்லேமாவேம். இதற்கு அவர் விடையளிப்பாராக.

ஞானாமிர்தப் பத்திரிகையினும் திராவிடப் பிரகாசிகையினும் அஷ்டாதச வித்தையில் "வேத நான்கும் பிரமகாண்டமும், பிரமஞானத்துக்கு நிமித்தமான கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம்" எனவும், "சிவாகமங்கள் பிரமகாண்டமாய் அடங்கும்" எனவும் கூறப்பட்டமையால், வேதத்தின் பிரமகாண்ட சித்தாந்தப்பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் பிரமஞானகாண்ட உத்தரமீமாஞ்சையாகிய வேதாந்த சூத்திரமும் பிரமகாண்ட சிவாகமங்களோடு ஒப்பக் கணிக்கப்பட்ட பிரமகாண்டமென் றோர்ந்துணர்வாராக. (பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு என்னும்) "இருவகை இயல்யும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஓரோவொன்றே பற்றி ஐக்கிய வாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண் மாறுகொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது அவற்றின் பொருளொருமை உணர்த்துதற் கெழுந்தது இந்நூல் என்றவாறாயிற்று" என்றமையானு, அவிகாரவாதி, பரிணாமவாதி, சிவசமவாதி, பாடாணவாதி, பேதவாதி, சங்கிராந்தவாதி, சிவாத்துவிதி முதலிய அகச்சமயங்களின் பொருளொருமைகளை நிஷ்டையினியல்புணர்த்தும் "இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போல்" என்னுஞ் செய்யுளிற் சிவஞான சுவாமிகள் விளக்கியிருப்பாராக, சைவ வேதாந்த சூத்திரப்பொருளுண்மையை அறியமாட்டாது திராவிடப்பிரகாசிகை நூலார் மயங்குகின்றார்.

"பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்திருப்பர்" என்னும் சித்தியார்ப் பதினொராஞ் சூத்திரச் செய்யுளைப்படித்து, நிஷ்டைக்குச் சாதனங்களாகிய கேள்வி, சிந்தனை, தெளிவு என்னும் மூன்றையும் கண்டித்து, அதனால் தமது கேள்வி சிந்தனைகளுக்கு ஏதுவாயுள்ள சிவஞான பாஷ்யத்தையும் தவிர்த்து விடுவாரேல், பதிஞானம் விளங்குசற் கேதுவாமுகத்தால் ஞானயோகத்தை உணர்த்தித் தெளிதலறிவினாற் பெறப்படும்

பேற்றைக் கொடுக்கவல்ல ஞானசாதனமாகிய சைவ பாஷ்யத்தையும் நாமும் பொருட்படுத்தாது தவிர்த்துவிடுவேம்.

வேதாந்த சூத்திரத்து,

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾 ।

அதாதோ ப்ரம்ம ஜிஞ்ஞாஸா

என்னும் முதற்சூத்திரம் "சச்சிதானந்தம்" "சர்வஞ்ஞதை" முதலிய குணங்களையுடைய பிரமத்தைப பிரதிபாதிக்கும் தைத்திரீயோபநிடத மந்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு கிளர்ந்தது. அந்தச் சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களையுடைய பிரமத்தோடு ஆன்மாச் சிவசாமியமுறுதலே முத்தி

𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 ।

நிரஞ்சந: பரமம்ஸாம்ய முபைதி।

என்று முண்டகோபநிடதம் கூற, வாயுசங்கிதை

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

முக்தச்சிவ ஸமோபவேத்

"முக்தன் சிவசாமியம் அடைகின்றான்" என்று கூற, சர்வஞ்ஞானோத்தரம்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌬𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥

சர்வஞ்ஞதா திருப்திரநாதி போத: ச்வதந்திரதா நித்யமலுப்த சக்தி: அநந்தசக்திச்ச நிராமயாத்மா விசுத்த தேகச்ச சிவத்வமேதி॥

என்று கூறிய சுலோகப்பொருளைக் காஞ்சிப்புராணம் "முடிவிலாற்றலை தன் வயத்தினை முற்றுணர்ச்சியை பேரண், மடிவிலாட்சியை தூயமேனியை மற்றியற்கை யுணர்ச்சியை, படியிலா வியல்பாக நீங்கிய பாசநோயை வரம்பிலின், புடைபை யுன்னடியேங்களென்று முனக்கடைக்கல மையனே."

என்றுரைப்ப, சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞான பாஷ்யத்தில் "ஆன்மா சிவனோடொற்றுமைப்பட்டு நிற்புழிச் சிவ குணங்களாகிய சர்வஞ்ஞதை முதலிய எண்குணங்களும் தன்றன்மையாய்க்கொண்டு சிவனேயாய்நிற்பன் இதுவே சிவ தத்துவத்தைப் பெறுதல், இதற்குமேல் அறியற்பாலன ஒரு நூலினும் இல்லை" என்று வரைந்திருப்பாராக, மெய்கண்ட சுவாமிகள் "தன்னையறிவித்துத் தானாக்கச் செய்தான்" என்றருள, சிற்றுரைக்காரர் "உயிர்தன்னை யறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன் வண்ணமாகச் செய்தலே தானாக்கச்செய்தல்" என்றும், "அங்ஙனம்செய்த வழியும் உயிர் தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக் குரித்து என்பார் தைவமென்றுந் தைவமே என்றார் என்றும் விளக்க, அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் "தன்னுருவப்

பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன்பாலே'' என்றும், "உயிர் தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே" என்றும் அருள, சிவஞான யோகிகள் "இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண் குணங்களும் படிகம்போல்ச் சார்ந்ததன் வண்ணமாமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலே சிவானந்த மேலிடுதலாம்" என்றும், "சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே உயிர் சுதந்தரமாம்" என்றும் பொழிப்புரைசெய்ய, திருவள்ளுவ நாயனர் "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான் முளை வணங்காத்தலை" என்று கூறியருள, வியாசமுனிவர் வேதாந்த சூத்திரத் திறுதியில்

ஹோமஹாத்ரஸாம்யலிங்காச் ।

போகமாத்ரசாம்யலிங்காத் !

என்று கூறியருளினர். ஈண்டுச் "சாமியம்" என்றமையால் மேலே உரைத்த சுருதி புராண ஆகம உத்தர வேதங்களால் உயிர் சிவத்தோடு சாமிய மடைதலும், "போகமாத்திரம்" என்றமையால் உயிர் சிவானந்தானுபவ மொன்றினுக்குரியனன்றிப் பஞ்சகிருத்தியத்துக் கதிகாரியாகான் எனவும் சூசிக்கப்பட்டமையை ஓர்ந்து அவ்வியாச சைவ வேதாந்த சூத்திர உத்தரமீமாஞ்சை சிவதடஸ்த சொருபங்களுக்கியையப் பொருள் செய்யக் கிடந்த நுண்மையை ஓர்ந்துணர்ந்து, அதனை நியாய வைசேஷிக சாஸ்திரங்களோடு சுணித்துத் தூஷிக்காமலும், அச்சூத்திரசைவபாஷ்யத்தைச் சைவத்துக்கு ஓர் இணையிலாப் புணையாகக் கொண்டு போற்றும் வைதிக சைவர்களாகிய எம்மனோர்க்குக் கேடு சூழாமலும் சிறிது மௌனஞ் சாதிப்பாராக. வேதாந்த சூத்திரத்து இறுதிக்கண்ணதாம்

அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத் அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத் .

அநாவ்ருத்திரச்ப்தாதநாவ்ருத்திச் சப்தாத்

என்னும் சூத்திரம் "மற்றீண்டு வாராநெறி" யை உணர்த்திற்றென்றுரோர்க. ஆகவே, வேதாந்த சூத்திரத்து உபக்கிரமோபசங்கார லிங்கத்தினல் பிரபத்தினியல்பும், உயிர் அதனோடு சாமியமுறுதலால் எய்தும் ஆன்மலாபம் எனப்படும் முத்திப்பேறும் விளக்கப்பட்டவாறு காண்க.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ காசிவாசி - செந்திநாதையர்.

ÆSOP'S FABLES.
கட்டுக்கதைகள்.

I.

ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும்.

கோடைக்காலத்தில் ஒருநாள் ஒருமலையின் பக்கமாய் ஓடியதோர் தெள்ளிய வோடையில் ஓர் ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் தமது தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளும்படி ஒரேவேளையில் வருமாறு நேரிட்டது. ஓநாய் உயர்ந்த விடத்திலும், ஆட்டுக்குட்டி அதற்குக் கொஞ்சத் தூரத்திற்கப்பால் தாழ்ந்த விடத்திலும் நின்றன. அவ்வாறாகவும் ஓநாய் அதனோடு சண்டையிட வெண்ணித் "தண்ணீரைக்கலக்கி யான் குடிக்கமுடியாதவாறு மண்ணீராக்கியதனால் உன் கருத்து யாதுகொல்? நின்செயலுக்கு உத்தரவாதஞ் செய்வாய்" என்று சினந்து கேட்டது. இங்ஙனம் பயமுறுத்தித் தன்மீது காட்டிய குற்றங்கேட்டு ஆட்டுக்குட்டி நடுநடுங்கி அமைந்த குரலிற் பணிந்த சொற்களில் "யான் குடித்த தண்ணீர் நும்மிடத்திலிருந்து வருவதனால் அஃதெப்படி நேரும்? ஆதலின் அவ்வளவு உயரத்திலுள்ள தண்ணீரைக் கீழிருக்கும் யான் கலக்கமுடியாது" என்று சொல்லிற்று. அதுகேட்ட ஓநாய் "அஃதப்படியே ஆகுக; நீயொரு கள்வன்; ஏறக்குறைய ஆறுமாதத்திற்கு முன்னே நீ என்னை இழிந்த சொற்கள் வழங்கிப் புறங்கூறி வைததனையென யான் கேள்விப்பட்டேன்" என்று அதட்டிற்று. அவ்வளவில் ஆட்டுக்குட்டி "ஐயோ! யான் பிறந்து இன்னும் ஆறு மாதமாகவில்லையே!" என்று கூறியேங்கிற்று. வாய்மைக்கு மாறானதொன்றை ஒருகாலமும் நியாயஞ்சொல்லி நிலைநிறுத்த முடியாதென்பதுணர்ந்த அவ்வோநாய் உறுமி, வாயில் நுரைத்துப் பைத்தியம் பிடித்ததுபோலப் பெருஞ்சினங்கொண்டது. அதன்மேல் ஆட்டுக்குட்டியினருகிற்சென்று "பேதாய்! நீயல்லாவிடில் உன்தகப்பனாகில் அங்ஙனஞ் செய்திருப்பான்; எல்லாமொன்றே" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒரு பாவமுமறியாத அவ்வெளிய உதவியற்ற ஆட்டுக் குட்டியின் மீது பாய்ந்து சின்னாபின்னமாய்க் கிழித்துத் தின்றது. அந்தோ! இஃதென்ன அநியாயம்!

நீதி:—தீயோன் தனது தீச்செயல்கட்கு எவையேனும் சாக்குப்போக்குக்களை எப்பொழுதுந் தேடுவான்.

அமைக்குமாறு:—சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குமோர் அரசனாகவேனும் பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்குஞ் சிறுவனாகவேனும் குடியரசு நாட்டின் தலைவனாகவேனும் இருக்குமொரு கொடியோனுக்கு அவனது தீயவொழுக்கத்தை நாட்டவொருவித நியாயமும் அகப்படாமற் போகாது. தீயசிந்தையோன் ஏதேனும்

தீங்குசெய்ய விரும்பும்போது வம்புக்கிழுத்தற்பொருட்டு எளிதில் யாதானு மொரு போலிகியாயங் கற்பித்துக்கொள்வான். வம்பு செய்வோரிடமும், கொடியமக்களிடமும் கவலையாய் நடந்துகொள். கூரியவாளெடுத்து விளையாடுவோர் அவற்றினிடத்துக் கவலையாயிருக்கு மாறுபோல நாமுமிருக்க வேண்டும்.

திருந்திய மனமின்றித் தீங்கு பற்பல
புரிந்தவ ரென்றென்றும் பொறுக்கி லார்மற்றுப்
பொருந்திய நல்லுளப் பொறுமை யென்பது
வருந்திய மக்கட்கே யுரிய் மாண்பரோ.

ம. சு. கோவிந்தசிவன்.

REVIEWS OF BOOKS.

புத்தகக் குறிப்புக்கள்.

இராமாயணஸாரம்:—முதற்பாகம்.

[சென்னை அடிஸன் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பித்தது. விலை: அ௵ 0-10 0 தபாற்கூலி வேறு.]

இது சென்னைப் பிரமஞானசபையின் அவயவிகளிலொருவராகிய அன்னிபெஸன்டு அம்மையவர்கள் ஆங்கில மொழியிற் செய்துள இராமாயணத்தை மொழிபெயர்த்து ஆங்காங்குச் சில அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த செந்தமிழ்ப் பாடல்களை யிணைத்து யாவருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க தெளிவான இனிய நடையி லமைத்தது. இது தம் மைத்துனரும் குன்னம் பேட்டை ஜமின்தாரவர்களுமாகிய ம௱-௱-ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் அவர்கள் பி. ஏ. வேண்டுகோட் கிணங்கிச் செய்யூர் முத்தைய முதலியாரவர்கள் இயற்றியது. இதன் முதலத்தியாயமாகிய முவுரை நமது ஞானபோதினியின்கண் அவ்வக் காலத்துச் சிறிதுசிறிதாக வெளிப்போந்தது. இது மிகவும் பளபளப்புள்ள உயர்ந்த கடிதத்தில் யாவரும் விரும்பத்தக்கவாறு ஆங்கிலக் கம்பெனியாரால் அச்சிடப்பெற்றுக் கண்கவரும் வனப்பினதாக வுள்ளது. இஃது ஏறக்குறைய 150-பக்கங்கள் கொண்டுளது; சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கலாசாலைத் தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ வி.கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார், பி. ஏ. பதிப்பித்துவரும் கலாநிதி யென்னும் நூற்றொகையுட் பன்னிரண்டாவது கலையாம். இந்நூல் சென்னை உயர்நீதி சாலை நீதிபதிகளி லொருவராகிய பிரமஸ்ரீ சர்-எஸ்-சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பட்டுளது. நூலின் முன்னர் மிகவிரிவாகப் பொருளடக்கமும், விநாயகர், நடராஜர், இராமபிரான் இவர்கள் வணக்கமுங் கூறப்பட்டுள பான்மை யாவருங் கொண்டாடத்தக்கது. இடையிடைக் கூறப்பட்டுள,

செய்யுட்களுக்குக் கடையிலோர் முதற்குறிப்பகராதியும் சேர்க்கப்பட்டுளது. மிற்ச, இப்புத்தகத்திலுள்ள நான்கத்தியாயத்திலும் பாலகாண்டமும், ஆரண்ய காண்டத்தின் முதற் பகுதியுமே யடங்கியுள்ளன. சடாயுவைக் காண்டல் வரை கூறப்பட்டுளது. இம்முதற் பகுதியைப் படித்து ஆனந்தங்கொண்ட பலரும் மற்றைப் பகுதியையும் படிக்க அவாக்கொள்ளுதல் திண்ணமாதலின் நம் முத்தைய முதலியாரவர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைப் பூர்த்திசெய்து இரண்டாம் பாகத்தையும் தமிழுலகத்துக்கு விரைவிற் றருவரென நம்புகின்றோம். மற்று இதன் சிறப்புக்களுட் சில கூறுவாம். இஃது மொழிபெயர்க்கும்போது உண்டாகும் இடர்ப்பாடுகளுள் ஒன்றுமின்றி நேரே இயற்றப்பட்டதோர் தனித்தமிழ் நூல்போல விளங்காநின்றது. இது கல்வியறிவில் தேறும் சிறுவர்கட்கும் சிறுமிகட்கும் ஏற்றதோர் கையுறையாம். இது மேற்பார்வைக்கு இராமாயணக்கதையே யாமாயினும் உற்று நோக்குமிடத்துஇஃது ஒரு நீதிநூலென்பது திண்ணம். இதன் கண்ணே ஒழுக்க மேம்பாடும், நூலோதும் பயனும், அறிவை விருத்திசெய்யும் வழியும், உலக வியல்பும், உலக வியக்கமும், தீமைப் பயனும், குணநல முடையார் சிறப்பும், வீரத்திற்கு வணக்கமே விளக்கமா மாறும், இனம் இனத்தை நாடு மென்பதும், மன நிறைவே திருப்தியாமாறும், கல்விச்சிறப்பும், கல்விப் பயிர்ச்சியும், குல மேன்மையினும் குணமேன்மையே சிறந்த தென்பதும், தீய பழக்கத்தின் கேடும், வெகுளியை வெல்லுமாறும் கூறப்படுதலால் இந்நூலினை நீதிநிக்ஷேப மென்பதிற் றடையில்லை. மெய்ஞ்ஞானி தன்மை, யோக சாமர்த்தியம், சாபமிடுதலின் தத்துவம், பழவினை யியல்பு முதலியன கூறுதலால் இதனை ஆன்மநூலென மதிக்கினும் அமையும், முற்காலத்து மகளிர் சிறப்பும், மகப்பேறே பெரும் பேறுகுமாறும், மணப்பருவத்தின் வரையறையும், மனைவி சொற் கேட்கு முறையும் முதலியன கூறுதலால் இஃதில்லறத்தைக் கூறுமாறும் அறிக. இது நம்முடைய இந்திய மகளிர் அனைவரும் ஒரு விச்சுவை வேறுபாடு மின்றி வாங்கி வாசிக்கத் தக்கதோர் புத்தகமாமாறு யாவரும் அறியாமற் போகார். இராமாயணத்தின் சாரமனைத்தையும் தேன் மாரி பொழிந்தெனத் தந்த இம்முதலியார்க்குத் தமிழுலகஞ் செய்யக்கடவ கைம்மாறென்னே!

***

மோக முத்கரம் :

[சென்னைச் சிட்டி பிரஸில் டி. ஆர். சந்திர ஐயர் அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதன்விலை அஞ்சற்கூலி உட்பட 0-6-0]

இது தி. அ. சுவாமிநாத ஐயர் அவர்கள், எல். டி. எஸ்., தமிழில் மொழிபெயர்த் தியற்றியது. இதற்கு 'பஜகோவிந்த ஸ்தோத்திரம்' என்னும் மறு பெயரும் உண்டு. இதன் கண்ணே, ஸ்ரீமத் பகவத்பாத சங்கராசார்ய சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய துவாதச மஞ்சரிகா ஸ்தோத்திரமும் அவரது சிஷ்யர்கள் அருளிச் செய்த சதுர்த்தச மஞ்சரிகா ஸ்தோத்திரமும் அடங்கி யிருக்கின்றன. இவ்விரண்டையும் மொழி பெயர்த்திட்ட நம் ஐயா அவ்வளவிலே நின்று விடாது அவற்றிற்குச் சிறந்த தமிழ் வியாக்கியானமும் வகுத்தியற்றி வெளியிட்டிருக்குமாறு மிகவும் வியக்கத் தக்கதே. நூலைத்திறந்த உடனே தரிசனங் கொடுப்பவர் ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு

சங்கராசாரிய சுவாமிகள். அஃதாவது அவரது திருவுருவப் படமொன்று அதற்கட் காணப்படுகின்றதென்பதாம். இது கும்பகோணக் கலாசாலையிற் சரித்திரப் புலமை நடாத்தி வாராநின்ற பிரமஸ்ரீ கே. சுந்தரராம ஐயரவர்களுக்கு உரிமையாக்கப் பட்டுளது. உரிமையுரைக்கட் காணப்படும் ஏழு பாடல்களும் மிகவும் இனிமை வாய்ந்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன. பக்தியின் சிறப்பும், அவாவறுத்தலினின்றியமையாமையும், ஆன்மலக்கணமும், இவைபோல்வன பிறவும் இந்நூலின்கண் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் "உரையானது எளிய செந்தமிழ் நடையிலெழுதப்பட்டுக் கற்போர்க்கு இனிமை பயப்பதாய் ஆங்காங்கே தமிழ்நூற் பிரமாணங்களும் காட்டப்பெற்றுளது. இக்காலத்து இத்தகைய நூல்கள்தாம் நமது நாட்டிற்கு வேண்டும். பெருநூல்களின் சாரங்களைச் சுருக்கித் தெளிவாய் விளக்கு நூல்களிலே எத்திறத்தோர் மனமுஞ் செல்லுமாகலின் நம்மவரை நல்வழிப் படுத்தற்கும் வைதிக ஞானங்களை யவர்க்கறிவித்தற்கும் ஐயரவர்கள் தெரிந்துகொண்ட மார்க்கம் தக்க மார்க்கமென்பதில் தடையாதுமில்லை. அவர்கள் கருதியபடி இதனை முதற் புத்தகமாகக் கொண்டு மனீஷா பஞ்சகம், நாரதபக்தி சூத்திரம் முதலிய உயரிய சிறிய நூல்களை உரை சகிதம் விரைவில் ஒவ்வொன்றாக வெளிப்படுத்துவாராயின் மிக்க நன்மையுண்டாகும். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தற்கண் மனவெழுச்சியுண்டாகும்பொருட்டு இந்நூலைப்படிக்கும் நண்பர்கள் தம்மாலியன்ற உதவி செய்வாராக. இறைவன் திருவருளும் அவ்வாறே கூட்டுவிக்க" என்று இதற்கு நூன்முகங் கூறிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். அனவரத விநாயகம் பிள்ளையவர்களின் கூற்று யாவருங் கவனிக்கத் தக்கது. நூலுரையின் இடையிடையேகாணப்படும் மேற்கோட் செய்யுட்களின் இயல்பை நோக்குமிடத்து நம்ஐயர் அருமையான செந்தமிழ்நூலினும் வைவந்தவர் என்பது தெற்றனவிளங்கும். இது சென்னைக்கிறித்தவக்கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ. பதிப்பித்துவருகின்ற ஞானதரங்கிணி என்னும் நூற்றொகையுள் இஃது ஏழாந்தரங்கமாம். இந்துமதப் பற்றுடையராயினர் யாவரும் இந்நூலை ஆதரிப்பாராக.

***

சிவகாநவிளக்கம்: முதற்பாகம்.

[இது தூத்துக்குடிச் சைவசித்தாந்த சபையாராற் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையிற்பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. இதன்விலை அணா. 0-2-0]

இந்நூலாசிரியராவார் நமது ஞானபோதினிக்கு அடிக்கடி விஷயதானஞ் செய்பவருளொருவரும் ஆசாரவிளக்கமுடையாருமாகிய விருதை சிவஞான யோகிகளென்பார். 'கானயானது விஷ்ணுவுக்கேயுரியது, சிவபிரானுக்குரியதன்று' என்று கூறியலையும் குதர்க்கவாதக்கொழுந்துகளாகிய போலிப்பாகவதர் சில்லோரது நாவடக்குவான் எழுந்ததோர் நூலாமிது. கானமென்பது இசையோடுபாடும்பாட்டாம். இஃது எல்லாத்தெய்வத்திற்கும் ஒப்ப உரியதோர் வித்தையாம். இவ்வுண்மையையறிந்து சமய வேறுபாடுகாட்டாமல் ஒற்றுமையைப் போதிக்கவேண்டிய அப்பாகவதர்கள் ஒருகடவுளுக்கு உயர்வு

தோன்றவும் மற்றொருகடவுளுக்குத் தாழ்வுதோன்றவும் பிரசங்கஞ்செய்வார்களாயின் அவர்களை என்னென்றுகூறலாம்? பாதகர் என்கேமோ? பாதகர் என்கேமோ? அன்றிப்பாடகர் என்கேமோ? இவரதுசெயல் நாட்டின்கண் மக்களொருமைக்குக் கேடுவிளைப்பதேயன்றியும் சமயப்போரும்விளைத்தலால் இக்கலகக்காரரை இறைவன் தக்கவாறுதண்டித்து அவர்க்கு நல்லறிவுபுகட்டுவானாக. இதுநிற்க. இந்நூல் அநேகவித சுருதிப்பிராமணங்களானும் யுக்திவாதங்களானும் இசையென்பது சிவபெருமானுக்கே விசேட உரிமைவாய்ந்ததென்ற வுண்மையை நிலைநிறுத்திக்காட்டாநின்றது. இஃது இனிமையான செந்தமிழ் நன்னடையில் யாவரும் விரும்பிப்படிக்கத்தக்கவாறு எழுதப்பட்டுளது. இவர் இடையிடையே வாதஞ்செய்யுமிடத்து தருக்க நூன்முறை பிறழாது செல்லுமாறும் கவனிக்கத்தக்கது. இந்த நூலினை யாவரும் ஏற்றுப் படித்துச் சிவபுண்ணியமடைவரென நம்புகின்றோம்.

***

அரங்கன் பிள்ளைத்தமிழ்.

இது ம-ா-ா-ஸ்ரீ. கோ. மா. நாராயணஐயங்காரவர்கள் என்னும் வைஷ்ணவபக்தசிகாமணி ஒருவர் இயற்றியது. இந்நூலோடுகூட வேறு சில சிறுநூல்களுஞ்சேர்த்து அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூலின்சிறப்பைப்பற்றிச்சொல்லுதற்கு எமக்கு நாவெழவில்லை, "பத்தர்சொன்னவும் பன்னப்பெறுவவோ" என்றாராகலின், செய்யுளிலக்கணத்தையும் நூல்களினிலக்கணத்தையும்கேட்டுமறியாதார் நூலியற்றுவராயின் அந்நூல் ஒதுக்கப்படவேண்டியது நியாயமேயாயினும் பிரகிருதத்தில் யாம் குறிப்பெழுத வெடுத்துக்கொண்டவிந்நூல் பக்தர் பாட்டாய் முடிதலின் அதன்கண்ணே சொல்லின்பம் நாடுதலொழிந்து பொருளின்பத்தையே நாடி ஒழுகுதல் யாவர்க்கும் அழகாம். ஆதலின், யாவரும் இதனை வாங்கிப் படித்து ஆநந்திப்பாரென நம்புகின்றோம். இத்தகைய நூல்களின் ஏற்றமெல்லாம் படித்த பிறகே விளங்குமென்பதறிக.

***

தீனதயாளு:

[இஃதிரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை எடியுகேஷனல் டிரேடிங் கம்பெனியாரால் லாரென்ஸ் அசைலம அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இதன் விலை: அணா-12; தபாற் கூலி: அணா-1.]

இஃது இலண்டன் மாநகர்க் கதாசபையின் அவய்விகளி லொருவராகிய பிரமஸ்ரீ பண்டிதர் - நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ., இயற்றியது. கதைகள் புனைந்தியற்றுந் தொழிலின்கண் நமநண்பர் மிகவுங் கைவந்தவரென்பதும், விசேடப் பெயர்படைத்தவரென்பதும் நம் தமிழுலகமுழுதும் நன்குணர்ந்த விஷயமே. இவர் கதைகள் வரைந்து வெளியிடத் தொடங்கி ஏறக்குறைய இருபானாண்டுகளாயிருக்கலாம். இவர் முன்னரே யெழுதிப் பிரசுரித்துள கதைகளிற்பல யாமும் பார்த்திருக்கின்றோம்; அவை நாடெங்கும் பரவியுலவுதலையுங் கண்டிருக்கின்றோம். இவர் கதைகளிற் சில ஆங்கில நாட்டினுஞ் சென்று சேர்ந்துலவி நம் சாஸ்திரியார்க்கு மிக்க புகழ் விளைப்பனவாயின. இது பற்றியன்றே நம் நண்பர் இலண்டன் மா நகர்க்

கதாசபையின் அவயவிகளு ளொருவராக நியமிக்கப்பட்டதூஉ மென்க. இக் கதை மிகவும் இறும்பூது சான்றது. இக்கதையின் றலைவனே தீனதயாளு; இவன் தானுகத்கலை யெடுத்த வோரிளைஞன். தனது குடும்பத்தினும் தான் மேற்கொண்ட வுத்தியோகத்தினும் நேர்ந்த இடுக்கண்களால் தளர்ச்சியடை யாது, நியாயத்தையே கடைப்பிடித்துக் கடமைதவறாது உழைத்து வந்த கல்விமான். இறுதியில் துயர்க்கடல் கடந்து குணக்குன்றாகி உயர்நிலை யுற்ற நல்லறிவாளன். இத்தகையானது வாழ்க்கைச் சரிதங்கூறும் புதுமை யானகதையைக் கைக்கொண்டு படியாதார்யாரே? ஆகையானன்றோ, இதன் முதற்பதிப்புப் பிரதிகளனைத்தும் ஓராண்டிலேயே செலவாய் விட்டன. அம் முதற் பதிப்பைப் பார்க்கினும் மிக்க சிறப்புடையது இவ்விரண்டாம் பதிப்பு; சிற்சில விடங்களில் விரித்தெழுதப்பட்டுளது; கதைநலங் கனிந்து செல்கின்றது; நல்ல பளபளப்புள்ள உயர்ந்த கடிதத்தில் நன்கு அச்சி டப்பட்டுளது; எழுத்துப் பிழைகளும் அதிகமாகக் கிடையா. இனியெடுத் துக்கொண்ட கதையும் அஃதமைந்துள வசனநடையும் யாண்டுந் தடைப் படுதலின்றி ஒத்து இனிமையின் இயங்குகின்றன. இஃது 200 புக்கமும் 15-அத்தியாயங்களுங்கொண்டது. அத்தியாயப்பெயரீடுகளும் அத்தியாயமுகத் திற் குறித்துள பாடல்களும் மிகப் பொருத்தமாய் அமைந்திருக்கின்றன. இதனை யாவரும் ஏற்றுப் படிப்பார்களென்று நம்புகின்றோம்.

***

கோமளம்குமரியானது:

[இது சென்னை எடியுகேஷனல் டிரேடிங் கம்பெனியாரால் லாரென்ஸ் அசைலம் அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் விலை: அணா-12. தபாற்கூலி அணா-1.]

இந்நூலாசிரியரும் மேற்கூறிய பண்டிதர் நடேச சாஸ்திரியாரவர்களே. இவரது கதை சொல்லும் ஆற்றலைப்பற்றி முன்னரே விரித்துக் கூறினும், அளவு முதலிய வற்றில் இதுவுந் தீனதயாளுவைப்போலும். மற்றுக் கதைப் போக்குமுதலியவற்றைக்கவனிக்குமிடத்து இதுபொருளாசையென்னும் பேய் பிடித்தாட்டச் சிலர் அதிகப் பொருளீட்ட முயன்று தாம் உள்ள பொருளையு மிழப்பரென்பதும், உள்ளது போதுமென் றமைந்திருக்கும் திருப்தி நிலையே சிறந்த தென்பதும், உலகத்தில் வஞ்சகர் பலர் உலவுவரென்பதும், அவர் கைப்படாது மக்கள் சாக்கிரதையா யொழுகவேண்டுமென்பதும், முத லான பல நீதிகள் கோமளம் என்னுமொரு கிழத்தாசி குமரியாக விரும்பி யொரு போலி யோகியின் கைப்பட்டுப் பதினையாயிரம் வராகன் ரூபாயைக் கொடுத்து மோசம்போன விநோத கதையினுல் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கதை கையிலெடுத்தால் முடிக்குமளவும் கீழே வைக்க முடியாதவளவு இனி மைவாய்ந்துளது. நகைச் சுவையே வெங்கும் நயத்தோடு காட்டப்பட் டுளது; உலக வியல்பொடு சிறிதளவேனும் மாறுபடாதவாறு அமைந் துளது. பதிப்பு முதலியவற்றில், தீனதயாளுவைப்பற்றிக் கூறியன இதற்கு மொக்கும். இனி நம் நண்பர் நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள் இவைபோலும் அருமையான இனிய நீதி புகட்டும் நற்கதைகள் பல புனைந்தியற்றித் தமி ழராவாரை யின்புறுத்துவாராக.

EDITORIAL NOTES.

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.

ஐங்குறுநூறு :—இவ்வருமையான செந்தமிழ்நூல் சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த ‘எட்டுத்தொகை’ யென்னும் நூற்றொகையுளொன்றும். “நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ, றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல், கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென், றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை” என்றதோர் பழைய வெண்பாவினான் இந்நூல் அத்தொகையினுள் மூன்றாவதாமாறு காண்க. இனி, இஃது அகப்பொருளின் பகுதிகளாகிய மருதம் முதலிய ஐந்திணைகளையும் தனித்தனி நூறுநூறு அகவற்பாக்களான் விளக்கிக் கூறுவது. இதன் கண்ணே, கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ஐந்நூற்றோரகவற் பாக்களுள. இப்பாக்களுள்ளே, கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரும், மருதத்திணை கூறும் முதல் நூறு ஓரம்போகியாரும், நெய்தற்றிணை கூறும் இரண்டா நூறு அம்மூவனாரும், குறிஞ்சித்திணை கூறும் மூன்றா நூறு கபிலரும், பாலைத்திணை கூறும் நான்கா நூறு ஓதலாந்தையாரும், முல்லைத்திணை கூறும் ஐந்தா நூறு பேயனாரும், முறையே யியற்றியனவாம். இதனை, “மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன், கருதுங் குறிஞ்சி கபிலர்-கருதிய, பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே, நூலையோ தைங்குறு நூறு” என்ற பழைய வெண்பாவினானுணர்க. இதன்கணுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்க்கிழார் என்பார். இதனைத் தொகுப்பித்தான் யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை யென்பான். இந்நூலிற்கு முன்னரே யமைந்துளதோர் கருத்துரையும், உள்ளுறை யுவமப்பொருள் இறைச்சிப்பொருள் முதலியவற்றை இனிது விளக்கி மிகவுஞ் சுருங்கியதாகவும் செவ்விதாகவும் அமைந்துளதோர் பழையவுரையும் உண்டு. இத்தகைய நூலை மூலமும் உரையுமாகக் கும்பகோணக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும் மகா வித்துவானுமாகிய பிரமஸ்ரீ உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள் பதிப்பித்து வருகின்றனர். முதன் மூன்று நூறும் அச்சாகிவிட்டன. மற்றைப் பகுதிகளும் விரைவிற் பதிப்பிக்கப்படும். இப்புத்தகத்திற்கு விலையும் சகாயமாகவே யேற்படுத்தப்படும். ஐயரவர்கள் தாம் இதற்கு முன் வெளிப்படுத்திய நூல்களுட் பெரும்பாலன விலைப்படாமையின், இப்பொழுது இந்நூலிற் சில பிரதிகளே பதிப்பிக்கப்படுகின்றன வெனவும், இந்நூலில் முந்நூறு பிரதிகட்குக் குறையாமல் விலைப்படுமானாற்றான் தமக்குப் பொருள் நஷ்டமில்லாதிருக்குமெனவும், அன்றியும் அது தாம் இனிமேல் வெளிப்படுத்தக்கருதிய பழைய நூல்களைக் கவலையின்றி ஊக்கத்துடன் பதிப்பித்தற்குப் பேருதவியாகுமெனவுங் கூறுகின்றனர். இது விஷயத்தைத் தமிழ் வித்துவான்களாயினும் தமிழ்ப் பாஷாபிமானிகளாயினும் கவனிப்பார்களாக. ஐங்குறுநூறென்னும் இவ்வரிய நூலைப்பெற விரும்புங் கனவான்கள் தாங்கள் இத்தனை பிரதிகள் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடுமென்பதனைத் தங்கள் முழுவிலாசத்துடன் ஐயரவர்களுக்கே யெழுதித் தெரிவிப்பார்களாக. இது தமிழ்மொழியை யாதரிப்பதாமாறு யாவரு முணர்க.

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்:— சேதுகாவலர் தமது ஆண்மக்களிருவரையும் தக்க காவலாளர் ஒருவர்வசம் ஒப்பித்துவிட்டுத் தாம் தலயாத்திரை போவதில் விருப்பமுடையாரென்பதுகேட்டு விசனப்படாதார் யாவரே? மேற்கூறியாங்கு தக்க காவலாளர் ஒருவரை நியமிக்கும்படி துரைத்தனத்தார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்றனரென்றுங் கேள்வி யுறுகின்றோம். சேதுபதியாரது மூத்தமகனார்க்குப் பதின்மூன்று வயதும் இளையமகனார்க்கு ஒன்பதுவயதும் ஆகின்றன. இத்தகைய இளஞ் சிறாரை ஐரோப்பியக் காவலாளர்வசம் விட்டுவிடுவதற்கு அரசர் ஆசைப்படுவது எது கருதியோ? அங்ஙனம் செய்வதைத் தவிர்த்து வேறு வழி யில்லை போலும். இவையனைத்துக்குங் காரணம் சேதுபதியாரது வரம்பு கடந்த வள்ளன்மையே போலும். சேதுபதியார் கேட்டுக்கொண்டபடி மதுரை ஜில்லா கலெக்டரவர்கள் தாம் காவலாளராக விருப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று அறிகின்றனம். அந்தோ! தந்தையாரிருக்கவும் மைந்தர்கள் தமது காவலாளராகிய முன்பின் பயின்றறியாரது கீழிருந்து அவஸ்தைப்படவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்களே என்று துக்கிக்கின்றோம்.

***

காங்கிரேஸ் மகாசபை:—இவ்வருஷம் டிசம்பர்மாதம் நடக்கப்போகும் காங்கிரெஸ் மகாசபை பதினெட்டாவது கூட்டமாகும். இஃது ஆமதபாத் நகரத்தில் நிகழப்போகின்றது. அக் கூட்டத்திற்கு அக்கிராசனாதிபதியாகத் தக்கவர்கள் பல்லோரைப்பற்றி பேச்சுக்கள் நிகழாநிற்ப இடையில் நமது கனம்பொருந்திய சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி யவர்கள் சபாநாயகராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர் ஆங்கில பாஷாஞானம் மிகுந்து அப்பாஷையின் மூலமாய் விஷயங்களை எடுத்துப் பிரசங்கிப்பதில் மிகுந்த வாக்கு வல்லமையுடையவர். இவர் இதற்கு முன்ன மொருமுறை 1895-ஆம் வருஷம் புனாவில் நிகழ்ந்த பதினோராவது காங்கிரெஸ் மகாசபைக் கூட்டத்திற்கு அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்தவர். மிகுந்த தேசாபிமானமுள்ளவர். இத்தகையார் சபாநாயகரா யிருத்தலைப் பலரும் விரும்புவாரென நம்புகின்றோம்.

***

டில்லி தர்பார்:—வருகிற ஜனவரிமாதம் முதல்தேதியன்று டில்லிமாநகரிற் கூடப்போகும் தர்பார் சம்பந்தமாகச் சகல ஏற்பாடுகளும் வெகு விநோதமாய் நடந்து வருகின்றன என்பது கேட்டுக் களிப்புறாதார் யாரே? டில்லி மாநகரோ மிகவும் பழமையானதோர் பட்டணம். சரித்திர சம்பந்தமாக மிகப் புகழ்படைத்தது. முன்னரே இயற்கை அழகுவாய்ந்த விந்நகரம் செயற்கை யழகும்வாய்ந்து விளங்குமானால் இவ்வற்புதக் காட்சியைக் காணுதற்குச் செல்லாதார் யாரே? பல்வகை யின்பங்களுட் காட்சியின்பம் சிறந்ததொன்றன்றோ? இவ்வமயத்தில் இதனைக் கைவிடுவாருமுளரோ? இம்மகா தர்பாருக்கு நூற்றிருபத்தைந்து சுதேச ராஜர்கள் வருமா றழைக்கப்பட்டுள்ளர். ஏனையோரும் ஆண்டுச் சென்று சேர்ந்து காட்சியின்பம் நுகரலாம். இத்தகைய இன்பமான செயற்கருஞ் செய்கை செய்து வருகின்ற ஸ்ரீமான் கர்ஸன் பிரபு அவர்கள் சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம். எடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதிற் செம்மையும் தீரமும் வாய்ந்த வல்லாளராவரிவர்.

இத்தலைகய காட்சியின்ப நிமித்த காரணராகிய பேருபகாரிக்குக் கைம்மாறியற்றுதலும் ஒண்ணுமோ?

***

சென்னைச் சந்தை :—சென்ற டிசம்பர் மாதம் நடந்த வண்ணமாகவே இவ்வருஷமும் டிசம்பர் மாதத்தில் நம் சென்னைமாநகரத்தின் கண்ணே ஒரு பெரிய சந்தை கூடாநிற்கும். சென்ற வருஷம் நடந்ததைக் காட்டிலும் இவ்வருஷம் வெகு விநோதமாய் நடக்குமென்று நம்புகின்றோம். ஒரு நாள் முழுதும் வேலை செய்து வீட்டுக்கு வருபவன் தன் வேலையின் சிரமத்தை மறக்கத்தக்க இன்பமான காட்சி தன் வீட்டின்கட் கண்டானுயின் அளவிறந்த ஆனந்த முறுவானன்றே? அது போலவே ஓராண்டு முழுதும் பல்வேறிடங்களினுஞ் சென்று, பலவகையான தொழில்களினு மிறங்கி உழைத்து வருந்திய ஜனங்கள் அவ்வருஷத்திறுதியிற் கிடைக்கும் விடுமுறை நாட்களிற் சிலவற்றைக் காட்சியின்பத்திற் கழிக்கலாமென்று சென்னைக்குப் போதருவது வழக்கம். அங்ஙனம் அவர் வருகின்ற அவ்வக்காலங்களில் தக்க காட்சியின்ப மில்லாதொழியின் இச்சென்னைமாநகர்க்கே பெரியதோர் இழுக்காமென்று கருதி மேற்கூறிய சந்தை ஏற்படுத்தப்பட்டது போலும். இவை யெல்லாம் வீணென்று கருதுவாருமுளர். அத்தகையார் காட்சியின்பத்தையே ஓரின்பமென ஒவ்வாதவராயிருப்பரென்று எண்ணுகின்றனம்.

***

மதுரைமாநகர் மண்டபம்.—1903-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதற் றேதி யன்று நமது எட்வர்ட் சக்கரவர்த்தியாரின் மகுடாபிஷேகோற்சவத்தைக் கொண்டாடுவதற்கான விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசிக்குமாறு சென்ற மதி 25-ஆம் தேதி மதுரையிற் புதுமண்டபத்தில் ஒரு கூட்டங்கூடிற்று. அக்கூட்டத்திற்குக் கலெக்டர் கார்டியூ துரையவர்கள் தலைவராயிருந்தனர். அறுபதாண்டுகளுக்குமேல் அரசுபுரிந்து காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாசக்கிரவர்த்தினியாரின் அரசாட்சிக்கும் அவரது குமாரர் எட்வர்ட் சக்கிரவர்த்தியாரின் மகுடாபிஷேகத்திற்கும் ஞாபகார்த்தமாக நகர சபா மண்டபமொன்று கட்டப்படுதல் வேண்டுமென்றும் அம்மண்டபத்தின் ஒரு பாகத்திற் புத்தகசாலையும் பொருட் காட்சிச்சாலையும் அமைக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானமாயின. இச்சபா மண்டபத்திற்கு விக்டோரியா எட்வர்ட் ஹால் என்பது பெயராம். அக்கட்டிடத்திற்கு ஒன்றரை லக்ஷரூபாய் பிடிக்குமாம். அதனைக்கட்டி முடிப்பதற்காக இருநூற்றுவரடங்கிய ஜில்லா சபை ஒன்றும் பதினைவரடங்கிய நிர்வாக சபை ஒன்றும் நியமிக்கப்பட்டுளவாம். கூட்டங்கூடிய அற்றைஞான்றே கையொப்பம் வாங்கினதில் 10,600 ரூபாய் சேர்ந்திருக்கின்றதாம். இந்நன்முயற்சி இறைவன் திருவருளால் நிறைவேறுவதாக.

***

திராவிட வர்த்தமானி :—சுதேச பாஷைப் பயிற்சியைப் பற்றி இப்பத்திரிகையின் அபிப்பிராயம் பின் வருவதாகும். "சர்வ கலாசாலைக் கமிஷன் ரிபோர்ட்டு இந்த விஷயத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறதற்கு இலசவாகத்

தற்காலத்தில் தீராத்தர்க்கம் உண்டானாற்போல் இருக்கிறது. இதுவரை
யில் சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் இங்கிலீஷ் முதற்பாஷையாயிருக்க இரண்
டாவது பாஷையாகச் சுதேசபாஷைகளில் ஒன்று மாணுக்கர்களால் வாசிக்
கப்படலாம், இனிமேல் மாணுக்கர் அந்த சுதேசபாஷைக்குப் பதிலாகப்
பூர்வபாஷைகளில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொண்டு கட்டாயமாய்ப் படிக்கவேண்
டும் என்பது கமிஷனருடைய அபிப்பிராயம். அதற்கு ஆதாரமாக அவர்
கள் சொல்லுகிற நியாயங்கள் மூன்றே; இவைகள் யாவை யென்றால் (1)
சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களைப்போலத் தற்காலத்தில் பேசப்படும்
எந்த பாஷையிலும் சிறந்த நூல்களில்லை யென்பதும் (2) சொந்த பாஷை
யில் தேர்ச்சி அடைகிறதைப் பார்க்கிலும் பூர்வ பாஷையில் தேர்ச்சி அடை
கிறதனால் தான் மனோசக்தி அதிகரிக்கும் என்பதும் (3) பூர்வபாஷைகளைக்
கற்பதனால் சுதேசபாஷைகளுக்கு அபிவிர்த்தி உண்டாகும் என்பதுமேயாம்.
இம்மூன்று நியாயங்களுக்குக் கொஞ்சம் பெலன் இருந்தாலும் இவைகள்
எல்லாருடைய சம்மதத்தையும் பெறமாட்டா. அநேக சுதேச பாஷை
களிற் சிறந்த நூல்கள் இராமற்போனாலும் தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்கள்
சமஸ்கிருத நூல்களுக்குக் கொஞ்சங்குறைய சமம் என்பது அனேக புத்தி
மான்களுடைய அபிப்பிராயம். இதுவுமன்றி மனோ சக்தி வரத்தக்கதாகச்
சுதேச பாஷைகளைக் கற்றுக்கொள்வது அரிது எனாலும், இங்கிலீஷ் நன்
றாய்க் கற்பிக்கப்பட்டால் அந்தப்படியே மனோ சக்தி வருகிறதற்கு ஏதுவா
யிருக்கும். இன்னும் கமிஷனர் சாதிக்கிற மூன்றாம் நியாயத்திற்கு ஒரு
ஆக்ஷேபம் உண்டு. அதென்ன வென்றால், தென் இந்திய பாஷைகளுக்கும்
சமஸ்கிருதத்திற்கும் நெருங்கிய சமபந்தம இராததனால, சமஸ்கிருதத்தைக்
கற்றுக்கொள்வதால் தென் இந்திய பாஷைகளின் பயிற்சிக்கு அதிகபயன்
இராது என்று நாம் நினைக்கக்கூடும், கமிஷனருடைய அபிப்பிராயம் இப்
படியிருந்தும் அவர்கள் சுதேசபாஷைகளை அசட்டை பண்ணுகிறார்கள்
என்று யாரும் சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால் சுயபாஷை அறிவது அவ
சியம் என்றும் அப்பாஷைகள் தற்காலத்தில் நன்றாய்க் கற்பிக்கப்படவில்லை
என்றும் அவர்கள் நினைத்து அவைகளின் பயிற்சி முன்னுக்கு வருவதற்குச்
சில ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
இவைகள் யாவையெனில்: (1) மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் மாணுக்
கர் சுயபாஷைகளிற் கடினமான பரீட்சை கொடுக்வேண்டும் என்ப
தும் (2) இந்தப் பரீட்சையில் தேறினவர்கள் சர்வகலாசாலையில் சுதேச
பாஷைகளைக் கற்றுக்கொள்ளாமற் போனாலும் ஒவ்வொரு பரீட்சைக்கும் சம்
பந்தமாகத் தங்கள் சொந்த பாஷை நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிற தென்று அந்
தப்பாஷையில் உபந்நியாசம் எழுதுவதனால் ரூபிக்கவேண்டும் என்பதும் (3)
எம். ஏ. என்னும் பரீட்சையில் சுயபாஷையில் அவர்களுக்கிஷ்ட மிருந்தால்
அதில் பரீட்சிக்கப்படலாம் என்பதுமே. இம்மூன்று விதமாயும் சுதேச
பாஷைகளின் பயிற்சிக்குக்கொடுக்கப்பட்ட சகாயத்தினால் அது முன்னுக்கு
வரும் என்பது அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். தமிழ்ப்பாஷையின் பயிற்சி
தற்காலத்தில் நிர்ப்பந்த நிலைமையிலிருக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
சர்வகலாசாலையிற் படித்துப்பட்டம் பெற்றவர்களில் எத்தனைபேர் எழுந்து
தங்கள் தேசத்தாரில் சிறுகூட்டத்தைப்பார்த்து ராஜாங்க அல்லது மதவிஷ
யமாய்த் தெளிவும் நேர்த்தியுமாக விருக்கும் தமிழ் உபந்நியாசம் செய்யக்
கூடும்? கொஞ்சம் பேர்தான். இன்னும் அவர்களில் எத்தனையோபேர் இங்

பரீட்சிக்கப்படும்மாணுக்கர்களாவர்,மேற்கூறிய பரீட்சைகட்குப்பரீட்சகர்களாவார் கனம்பொருந்திய ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களும், ஸ்ரீ. வை. மு. சடகோப ராமானுஜாசாரியரவர்களும், ஸ்ரீ வி. கோ. சூர்யநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ. யும், ஸ்ரீ. திருநாராயண ஐயங்காரவர்களும், ஸ்ரீ. பு. மா. ஸ்ரீநிவாசாசாரியரவர்களும், ஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதஐயரவர்களும், ஸ்ரீ. பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களும் ஸ்ரீ எஸ் நாராயணசாமி ஐயரவர்கள், பி ஏ யும், ஸ்ரீ இராத கிருஷ்ண ஐயரவர்கள் பி ஏ யும், ஆவர். சங்கத்தைக்குறித்த ஏனைய விஷயங்களைப்பற்றிப் பிறிதொரு சஞ்சிகையில் விரித்துக்கூறுவோம். அதுகாறும் மேற்கூறிய மாக்கள் மோனவிரதம் பூண்டு அமைவாராக.

***

சென்னைக்கிறித்தவ கலாசாலைத் திராவிட பாஷாபிவர்த்திநி சங்கம்:—இச்சங்கத்தின் சம்பந்தமாக இம்மதி பன்னிரண்டாம் தேதி ஒரு செந்தமிழ்ப் பிரசங்கம் நிகழ்ந்தது. விஷயம் தமிழி னருமை பெருமை யென்பது. பிரசங்கஞ்செய்த கனவான் ஸ்ரீ தண்டலம் பாலசுந்தர முதலியார். சபாநாயகராகவீற்றிருந்த கனவான் ஸ்ரீ.ஜி. சுப்பிரமணியஐயரவர்கள், பி.ஏ. பிரசங்க மண்டபம் தமிழாபிமானிகள் பலராலும் நிறைந்திருந்தது. பிரசங்கமோ எழுமுகில்களு மொன்றெனச் சேர்ந்து தேன்மழை பொழிந்தாற் போலவும் எழுகடலும் மடைவிண்டு ஒழுகினாற் போலவும் விளங்கிக்கண்டோர் கேட்டோர் யாவரும் மெய்ம்மறந்து சிரக்கம்பமும் கரகோஷமும் செய்ய நிகழ்ந்தது. நம் முதலியாரவர்களது அமைதியும் சொல்வன்மையும் எத்தகைய கன்னெஞ்சினரையும் தமிழின் மாட்டு இழுக்கத்தக்கனவா யிருந்தன. இஃதோர் அதிசய மன்று. இவை அவற்கு இயற்கையாகவே அமைந்திருத்தலி னென்க; மற்றுச் சபாநாயகரவர்கள் தமது பிரசங்கத்திற் கூறிய விஷயங்கள் யாவும் ஒவ்வொருவரும் கவனித்து மேற்கொள்ளத்தக்க பெருமைவாய்ந்தன. இத்தகைய பிரசங்கங்கள் நாடோறும் நடப்பனவாக.

***

தமிழ்ச் சங்கப்பரீக்ஷை :—இதற்குச் சென்னை இடங்குறித்த மாணுக்கர்கட்கு வேண்டிய 'மண்டபச் சீட்டுக்கள்' சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி.ஏ., இடம் கிடைக்கும். இப் பரீக்ஷைக்குச் செல்வோர் இலிங்கிசெட்டித் தெருவில் 286-ஆவது கதவிலக்கமுள்ள சாஸ்திரியாரது வீட்டிற்குச் சென்று அச் சீட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொள்க. சென்னையிற் பரீக்ஷை நிகழும் இடம் சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜே. சென்னை மாணுக்கர் ஆங்குப் பரீக்ஷைக்குச்செல்க. டிசம்பர்மீ 20-ஆந்தேதி காலை 10-மணிமுதல் மாலை 5-5-மணி வரையிற் பரீக்ஷை நிகழும். இதனைக் கண்ணுறும் யாவரும் இப்பரீக்ஷைகட்குச் சென்றிருக்கும் பல்வகைய மாணுக்கர்கட்குந் தெரிவிப்பார்களாக.

கிலீஷ் எழுதநன்ருய்த் தெரிந்தாலும் தமிழில் ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டுமானல் அக்கடிதம் பிழைநிறைந்த கடிதமாயிருக்கத் தக்கதாக எழுதுவார்கள். அதுவுமன்றி, எத்தனையோ பேர்தங்களைப்போன்ற படித்தவர்களோடு சம்பாஷணை செய்யும்பொழுது இங்கிலீஷும் தமிழும் கலந்த ஒரு நூதனபாஷையைப் பேசுகிருர்கள். இதெல்லாம் வெட்கப்படத் தக்க காரியந்தான். தமிழ் நன்ருய் உபயோகிக்கக் கூடாததனல் இங்கிலீஷ் படித்தவர்களுக்கும், இங்கிலீஷ் படியாத அவர்களுடைய சுதேசிகளுக்கும் உண்டாகும் பேதம் கொஞ்சமல்ல. இங்கிலீஷ படித்தவர்கள் தங்களுக்கென்றே அப்படிப்பு உபயோகிக்காமல் பிறருக்கு நன்மைவரத்தக்கதாக உபயோகிகக வேண்டும். தமிழ் நன்ருய்த் தெரியாமற் போனல் அதையெப்படிச் செய்யக்கூடும்? ஆதலால் சுதேசபாஷைகளின் பயிற்சியில் நாம் முன்னுக்குப்போக வேண்டுமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனல் அதற்காக கம்மிஷன் நல்லதென்று நினைக்கிற ஏற்பாடுகள் போதுமா? போதாதென்று நினைக்க இடமுண்டு. பிழையின்றி உபந்நியாசஞ் செய்வது நல்லதுதான். ஆனலும் சுயபாஷை சர்வகலாசாலையிற் கற்பிக்கப்படாதிருந்தால் அந்த உபந்நியாசங்களைத் திருப்திகரமாய் எப்படி எழுதக்கூடும்? நல்ல நடையில் எழுதுவதும் பேசுவதும் இலேசல்ல. சிறந்த நூல்களெல்லாம் செய்யுளில் எழுதப்பட்டதனல் இவைகள் வாசக நடைக்கு மாதிரியாக பிரயோஜனம் இல்லை. நல்ல நடை நல்ல உபாத்தியாயர் மூலமாய்த்தான் வரும். தமிழ் உபாத்திமாரை சர்வகலாசாலையி லிருந்து நீக்குவோமானல் மாணக்கர்களுக்குவேண்டிய சகாயம் எப்படிக்கிடைக்கும்? பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கிறது போதும் என்று யாராவது சொன்னல் நாம் அதற்குச் சம்மதிக்கக் கூடாது. ஏன் என்ருல் சர்வகலாசாலையிற் பயன்படத்தக்கதாக சமஸ்கிருதம்படிக்க வேண்டுமானல் அந்தப்படிப்பின் ஆரம்பம் பள்ளிக்கூடத்திலே தான் இருக்கவேண்டும். இங்கிலீஷும் சமஸ்கிருதமும் படிக்கவேண்டு மானல் தமிழ் நன்ருய்ப்படிப்பதற்கு நேரமாவது மனோசக்தியாவது இருக்குமா?'' இதனனே சர்வகலாசாலை விசாரணை சபையார் செய்துள ஏற்பாடுகள் நேரியன அல்லவென்ப துணர்க.

***

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் :—இச்சங்கம் தோன்றி ஏறக்குறைய ஒன்றரை வருஷமாகியும் ஒருவேலையும் செய்யாமல் தூங்குகிறதென்றும் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை இதுகாறும் வெளிப்படாமைக்குக்காரணம் என்னவோவென்றும் இனனும் பலப்பலவிதமாயும் வாய்க்கு வந்தவா பிதற்றித்திரியா நின்றனர் போலிமாக்கள் சிலர். அன்னர் வாயை யடக்குமாறு யாம் அறிந்தன சில கூறுகிருேம்: சங்கத்திற்கென ஓரச்சியந்திரசாலையும் புதிதாய் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. அதன்கண்ணே செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குரிய வேலைகளும் நடந்து வாராநின்றன. சங்கத்தார் தாம் மேற்கொண்டபடி இவ்வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 20-ஆம் தேதியில் பிரவேசவகுப்பினர், பிரதமகலைவகுப்பினர், கலாவித்தியார்த்தி வகுப்பினராகிய முத்திறத்து மாணக்காகளுக்கும் பரீட்சைகள் நடாத்துகின்றனர். அப்பரீட்சைகளுக்குப்போக விரும்பிய மாணக்கர்களின் தொகை பின்வருமாறு காண்க :—மதுரையில் நூற்று நால்வரும், நெல்லையில் எண்பத்து நால்வரும், திரிசிரபுரத்தில் நூற்றுவரும், கும்பகோணத்தில் நூற்றுப்பத்தொன்பதின்மரும், கோயமுத்தூரில் அறுபத்தொருவரும் சென்னையில் இருநூற்றைம்பத் தறுவரும் ஆக எழுநூற்று இருபத்து நால்வரும்